

ZBORNİK OB 40-LETNICI
OŠ OLGE MEGLIČ

CIP

Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana
373-3(497.4Ptuj)(091)(082)

OSNOVNA šola Olge Meglič (Ptuj)
Olgičinih 40 : zbornik ob 40-letnici OŠ Olge Meglič / [uredniški odbor Mateja
Simonič ... [et al.] ; fotografsko gradivo arhiv Osnovne šole Olge Meglič]. - Ptuj :
OŠ Olge Meglič, 2020

ISBN 978-961-92425-1-3

1. Gl. stv. nasl. 2. Simonič, Mateja, 1987-
COBISS.SI-ID 30886403

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

OLGIČINIH 40

Zbornik ob 40-letnici Osnovne šole Olge Meglič

Odgovorna urednica: Helena Ocvirk

Uredniški odbor: Mateja Simonič, mag. Vojko Jurgec, Alenka Kandrič,
Daniela Štumberger

Lektorski pregled: Daniela Štumberger

Fotografsko gradivo: arhiv Osnovne šole Olge Meglič

Grafično oblikovanje: Teja Pintarič

Avtorica naslovnice: Teja Pintarič

Računalniško oblikovanje: Peter Majcen

Izdala in založila: OŠ Olge Meglič

Spletno mesto: www.olgica.si

Tisk: Kelnerič Aleksander, s. p.

Naklada: 60 izvodov

Ptuj, oktober 2020

VSEBINA

40 LET OLGIČINIH VRAT UČENOSTI	1 4
DOGAJALO SE JE ...	
40 DOGODKOV OB 40 LETNICI ŠOLE	1 7
OLGICA PRAZNUJE ...	
PRIREDITVE OB DNEVU ŠOLE	4 9
NORČAVI PUST ...	
PTUJSKEGA KARNEVALA NI BREZ OLGIČARJEV	5 5
SPOMINJAMO SE ...	
OLGIČARJI SE SPOMINJAMO SVOJIH OSNOVNOŠOLSKIH DNI	6 1
ZAPISALI SMO ...	
LITERARNI PRISPEVKI UČENCEV	7 3
DRUGI O NAS ...	
OLGICA V MEDIJIH	7 9
OLGIČINI GLASNIKI ...	
IZDAJATELJSKA DEJAVNOST ŠOLE	8 3

Strpnost
PRAVIČNOST
Sodelovanje
ZNANJE

Himna Olgice

Sredi mesta sola stoji,
se učencev vedoželjnih veseli.
Vsak v Ptujju jo pozna,
pravimo ji Olgica.

Sredi mesta sola stoji,
ki le z nami, učenci polno zaživijo.
Vsem v njej nam je lepo,
vsi na njo ponosni smo.

Olgica je naša sola, Olgica je moja sola,
vsi prijatelji smo v njej.
Znanje naša je odlika,
športniki smo, da se sika,
polni novih smo idej.

Olgica je naša sola, Olgica je moja sola,
Olgica je moj ponos.
Če uspešno se učimo,
se življenja ne bojimo,
vsem težavam bomo kos.

Osnovna šola Olge Meglič ali Olgica, kot ji radi rečemo, praznuje 40 let svojega obstoja. Ta jubilej obeležujemo z izdajo zbornika, v katerem je zbranih štirideset dogodkov, ki so posebej zaznamovali in obogatili naše skupno življenje in delo v zadnjem desetletju. Mnogo učencev je v teh letih prestopilo šolski prag in pridobivalo prva znanja, izkušnje, veščine ter sklepalo nova in trajna prijateljstva, ki bodo ohranila lep spomin na osnovnošolske dni. Ob tem so jim pomagali in stali ob strani starši ter učitelji, strokovni in drugi delavci šole, ki so se trudili in vestno ter odgovorno opravljali poslanstvo svojega poklica.

Ob mnogih spremembah na področju šolstva in uvajanja konceptov sodobnega pouka, ki jih uspešno vnašamo v vzgojno-izobraževalno delo, smo ob podpori in pomoči ustanoviteljice Mestne občine Ptuj uspeli izboljšati materialne pogoje dela za izvajanje kakovostnega in nemotenega učnega procesa ter obnoviti in sanirati zunanjo in notranjo podobo stavbe.

Zavedamo se, da zastavljenih ciljev in uspešno zaključenega desetletja brez podpore ter skupnega sodelovanja učencev, staršev, strokovnih in drugih delavcev šole ter lokalne skupnosti ne bi mogli realizirati. Cenim in spoštujem trud ter delo vsakega posameznika, ki je v teh letih na kateri koli ravni delovanja šole prispeval k dosežkom ter življenju in delu naše Olgice. Zato se vsem iskreno zahvaljujem in čestitam ob jubileju.

Verjamem v dobro sodelovanje, odgovorno pedagoško delo, podporo staršev in okolja ter prepričanost nas vseh, da zmoremo nekaj več, in uspeh v prihodnjih letih je zagotovljen.

Helena Ocvirk,
ravnateljica OŠ Olge Meglič

Dragi učenci, spoštovani učiteljski zbor, iskrene čestitke ob jubileju, ki ga obeležuje vaša šola. 40 let je Olgica hram učenosti, kjer so znanje pridobivale številne generacije, kjer so se stkale mnoge vezi, prijateljstva.

V vseh teh letih so se v šolstvu odvijale številne spremembe, a eno zagotovo ostaja stalnica – šola je prostor, kjer učenci pridobivajo nova znanja, veščine in spretnosti za življenje. Kjer se izoblikujejo osebnosti in gradijo mostovi za prihodnost. Ne glede na nenehne spremembe mora šola učencem vedno predstavljati okolje, v katerem se počutijo varno, sprejeto, kjer se otroci učijo z zgledom in na lastnih napakah.

Verjamem, da ste na vaši šoli vsemu temu sledili in da boste tudi prihodnje generacije popeljali na pot v samostojno življenje. Da bodo pridobljena znanja odstirala pot k njihovim poklicnim ciljem, da bodo pomembno soustvarjali utrip lokalnega okolja in da bomo na te posameznike ponosni.

Čestitke ob 40-letnici šole in uspešno delo tudi v prihodnje.

Nuška Gajšek,
županja Mestne občine Ptuj

40 LET OLGIČINIH VRAT UČENOSTI

Osnovna šola Olge Meglič je v šolskem letu 2019/2020 praznovala štirideset let svojega obstoja, kar je za vse tiste, ki z njo tako ali drugače sodelujemo, še posebno doživetje. Šola je v teku svoje zgodovine doživela marsikatero spremembo, ki je vplivala na počutje in delo tako zaposlenih kot učencev. Če se nekoliko ozremo v preteklost, je najpomembnejša prelomnica v zgodovini osnovne šole Olge Meglič zagotovo mesec maj v letu 1979, ko je Skupščina občine Ptuj kljub vse prej kot pozitivnim razmeram v tedanjem šolstvu sprejela odločbo o ustanovitvi nove osnovne šole na Ptujju. Novoustanovljena osnovna šola je tako dobila svoje prostore na Prešernovi ulici 31, kjer so bili vse do takrat prostori Gimnazije Dušana Kvedra Ptuj. Potrebno je bilo veliko truda in volje, da je na novo pridobljena stavba zaživela, kot se za šolo spodobi in je bila pripravljena ter zmožna sprejeti učence v svoje prostore. Pomemben dan, ki se je zapisal v spomin vseh takrat delujočih na šoli in drugih povezanih z njo, pa gre omeniti tudi 28. november 1979, ko je osnovna šola v ustanavljanju dobila svoje ime po revolucionarki Olgi Meglič. Osnovna šola Olge Meglič, znana tudi kot Olgica, se je tedaj začela uspešno razvijati na področju inovativnega in kakovostnega izvajanja vzgojno-izobraževalnega dela in tako postajala prepoznavna ne samo na lokalnem nivoju, temveč v celotnem slovenskem šolskem prostoru. Ob ustanovitvi je bila šola dvoodelčna, imela je 16 oddelkov, v katere je bilo vpisanih 498 učencev. Število učencev se je glede na različne zunanje dejavnike spreminjalo. Sedaj imamo na šoli 398 učencev, ki so vpisani v 19 oddelkov. Po upokojitvi ravnatelja Ervina Hojkerja leta 2008 je ravnateljevanje zavoda prevzela Diana Bohak Sabbath, od leta 2013 pa poslanstvo pedagoške vodje uresničuje sedanja ravnateljica, Helena Ocvirk.

Mnogokrat je bila Osnovna šola Olge Meglič med prvimi šolami, ki so uvajale spremembe v šolstvu, nemalokrat pa je bila razglašena tudi za zelo eksperimentalno šolo. Omenimo lahko, da je bila med prvimi šolami, ki so v šolsko okolje uvedli naslednje dejavnosti: zimsko in letno šolo v naravi, plavalni tečaj, tabore v času počitnic, notranjo fleksibilno diferenciacijo in skupinske ter individualne oblike dela. Tudi napovedano ustno spraševanje, integriran pouk, celostno vzgojo, projektno metodo dela, timski pouk, opisno ocenjevanje in delo z učenci z učnimi težavami lahko štejemo med novitete, ki so se na Osnovni šoli Olge Meglič pojavile med prvimi. V šolskem letu 2018/2019 je postala ena od devetnajstih slovenskih šol, ki so se v celoti vključile v triletni poskus uvajanja tujega jezika v obveznem programu in preizkušanja koncepta razširjenega programa.

Žal pa so šolo pri vseh novostih in pozitivnih spremembah velikokrat ovirali neustrezni pogoji za delo, zato kot drugo veliko prelomnico Osnovne šole Olge Meglič štejemo šolsko leto

2005/2006. Takrat so šolski delavci in učenci lahko končno zakorakali v nove učne prostore, ki so bili povezani s šolo. Tako so po kar nekaj letih dobili pogoje, ki so jim precej olajšali učni proces. Ob 30-letnici osnovne šole je izšel obsežen zbornik z naslovom *Od Osnovne šole Olge Meglič do Olgice*, ki natančno opisuje zgodovino šole in njeno vzgojno-izobraževalno delo. Ker se ne želimo ponavljati, smo se odločili, da ob 40. jubileju naše šole izdamo zbornik *Olgičinih 40*. V njem vam z dogodki, ki so zaznamovali našo šolo in z njo povezane ljudi, predstavljamo pestro dogajanje na Olgici v zadnjih desetih letih. Zavedamo se, da smo veliko izpustili, saj je za en sam – s številom strani omejen – zbornik enostavno vsega preveč; smo pa na vse, kar se je v tem obdobju dogajalo, izredno ponosni.

Število učencev in zaposlenih v posameznem šolskem letu

Šolsko leto	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Število učencev	318	303	293	299	308
Število zaposlenih	52	53	54	54	53

Šolsko leto	2015/16	2016/17	2017/18	2018/19	2019/20
Število učencev	328	327	348	370	381
Število zaposlenih	51	54	51	57	59

Število učencev v razredih v posameznem šolskem letu

Šolsko leto / Razred	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	8. r.	9. r.
2010/11	35	38	32	42	30	34	35	32	38
2011/12	33	35	36	32	40	31	31	36	32
2012/13	29	32	35	34	30	36	32	28	36
2013/14	43	31	32	33	35	30	37	32	30
2014/15	37	43	30	34	32	32	31	38	30
2015/16	49	37	43	30	34	32	37	30	38
2016/17	39	47	39	41	30	32	33	37	31
2017/18	54	37	47	37	42	29	32	33	37
2018/19	47	58	35	46	38	41	29	31	33
2019/20	46	46	60	33	50	39	40	32	32

Dogajalo se je ...

40 DOGODKOV OB 40-LETNICI ŠOLE

VKLJUČITEV V PROJEKT ŠOLSKA VRTILNICA IN UREDITEV ZELIŠČNEGA VRTA

Na Olgici se vseskozi trudimo, da učenci pridobivajo nove spretnosti in znanja, ki so ključnega pomena za učinkovit trajnostni razvoj. V sklopu tega smo se v šolskem letu 2010/2011 vključili v projekt *Šolska vrtilnica*, v okviru katerega je nastal zeliščni vrt. Sodelovali smo učenci, učitelji, starši in stari starši, tako da je bil to medgeneracijski projekt. Ob tem so bile izpeljane številne delavnice: poslikava lončkov za sajenje zelišč, poimenovanje rastlin s slovenskimi in latinskimi imeni, izdelava ograje za vrt ... Zelišča smo domiselno predstavili tudi na stojnici pred šolo ob dnevu Zemlje. Za svoj zeliščni vrt še danes skrbimo in smo nanj zelo ponosni.

OBISK EVROPOSLANKE, DR. TANJE FAJON, OB DNEVU EVROPE

Leta 2011 smo dan Evrope proslavili na prav poseben način. Obiskala nas je takratna evroposlanka, dr. Tanja Fajon. Ob tej priložnosti se je predstavil šolski dramski krožek. V sodelovanju s pravljíčarko Liljano Klemenčič so prikazali igro *Kako je Evropa dobila ime*. V nadaljevanju je ga. Fajon predstavila svoje delo in delo poslancev v Evropskem parlamentu. Dan se je nadaljeval na Novem trgu, kjer so učenci skupaj s svojimi mentorji v okviru projekta *Spoznavajmo države Evropske unije* na stojnici predstavili življenje in delo Franza Liszta.

DELOVANJE DRAMSKEGA KROŽKA

Dramski krožek je ena izmed dejavnosti, ki na šoli živi že vrsto let. V šolskem letu 2010/2011 so bili učenci z mentorico Alenko Kandrič pri krožku še posebej dejavni, saj so pripravili kar dve gledališki predstavi za javnost. Prva je nosila naslov *Kako je*

Evropa dobila ime. V sodelovanju s pravljíčarko Liljano Klemenčič, ki je zgodbo za slikanico tudi priredila in ubesedila, so učenci predstavo premierno odigrali prav ob obisku evroposlanke, dr. Tanje Fajon. Druga je bila plesno glasbena predstava Mala baletka, ki ima v današnji poplavi tehnologije veliko vzgojnih momentov, predvsem pa hrepenenja po resničnih, pravih prijateljih.

PISANICA OD SRCA – SIMBOL MIRU IN PRIJATELJSTVA

Olgičarji smo zelo ponosni na dolgoletno sodelovanje s pobrateno šolo Đuro Ester iz Koprivnice iz sosednje Hrvaške. Ker tudi mesto Ptuj zelo dobro sodeluje s Koprivnico, so v turističnem društvu Koprivnica v znak prijateljstva in dobrih odnosov izvedli projekt izdelave velikonočnih pisanic. Poimenovali so ga *Pisanica od srca – simbol miru in prijateljstva*. Eno izmed poslikanih pisanic so razstavili tudi na Ptujju. V ta namen so učenci naše šole pod mentorstvom Marije Feguš Friedl, Darka Zupanca in Lidije Žmavc ter učenci pobratene šole iz Koprivnice izvedli bogat kulturni program.

RAČUNALNIŠTVO ZA DEDKE IN BABICE

V sodelovanju z Društvom upokojencev Ptuj smo v šolskem letu 2010/2011 organizirali računalniški tečaj za dedke in babice, ki so se ga udeležili s svojimi vnuki, učenci naše šole. Tečaj je vodil Peter Majcen, učitelj računalništva. Izveden je bil na štirih srečanjih, po dve šolski uri. Druženja so potekala v prijetnem in sproščenem vzdušju. Naučili so se uporabljati internet, pošiljati e-pošto, ustvarili so si svoje elektronske račune, oblikovali razna besedila in drugo. Učenci, ali bolje rečeno vnuki, so bili mentorji svojim starim staršem, ki so z veseljem usvajali novo znanje.

URESNIČITEV PROJEKTA BRANJE ZA ŽIVLJENJE (ZRSŠ)

V šolskem letu 2011/2012 smo se pod mentorstvom svetovalke Marije Sivec in vodje projekta Helene Ocvirk vključili v inovacijski projekt Zavoda RS za šolstvo ter ga vse leto uspešno izvajali. Izvedli smo številne dejavnosti. Po učilnicah so zaživele razredne knjižnice. Branja smo se lotili tudi v naravi. Ob dnevu šole smo organizirali Bralnice skupaj s starši. Medse smo povabili pisateljico Deso Muck. Vpeljali in organizirali smo dejavnost 10-minutnega branja in dejavnost *Berimo skupaj* za vse udeležence vzgojno-izobraževalnega procesa. Pod vodstvom upokojene učiteljice Viktorije Dabič, odlične poznavalke Ivana Potrča, smo organizirali in izvedli literarne delavnice za učence in starše. Organizirali smo tudi bralno noč, ki je bila povezana s tematiko veselja. V aprilu, mesecu knjig, je potekala akcija *Berimo vsi*. Ob vsem tem smo zbirali tudi rabljene knjige, ki smo jih podarili Dnevniemu centru za otroke in mladostnike pri Centru za socialno delo Ptuj. S podobnimi bralnimi aktivnostmi nadaljujemo še danes.

ANAKONDA

V šolski lutkovni skupini pod mentorstvom Simone Jakomini je v šolskem letu 2011/2012 nastala prav posebna lutkovna predstava. Mentorica je že na začetku k sodelovanju povabila dr. Andreja Rupnika, ki se že dolga leta ukvarja z glasbo, gibom, režijo, umetnostjo ... Povabilu se je prijazno odzval in posebej za našo lutkovno zasedbo pripravil, uglasbil in sestavil glasbeno-plesno-gibalno lutkovno priredbo

znanih pesmi slovenskih avtorjev ter tudi nekaj svojih avtorskih del. Z vsemi njegovimi napotki in usmeritvami je nastala vrhunška glasbeno-plesno-gibalna lutkovna predstava z naslovom *Anakonda*. Vse pesmi so učenci peli v živo ob klavirski spremljavi Marije Feguš Friedl. Lutke so izdelali učenci pod vodstvom svoje mentorice, pomagale pa so tudi zunanje sodelavke, ga. Angela Bezjak, in upokojena učiteljica, ga. Tatjana Jovanović Širec.

PISMO ANGLEŠKI KRALJICI ELIZABETI II.

Ker je angleška kraljica Elizabeta II. v letu 2012 praznovala diamantni jubilej – šestdeset let vladavine, so se petošolci z mentorjem Vojkom Jurgecem, odločili, da ji v ta namen in hkrati ob njenem 86. rojstnem dnevu pošljejo voščilo. Pri urah angleščine so izdelali voščilnice, v katere so zapisali rojstnodnevna voščila, dodali so še skupinsko fotografijo, na kateri učenci kraljici voščijo za rojstni dan. Fotografijo in voščilnice so poslali v Buckinghamsko palačo v upanju na odgovor. Že kmalu je prispela lična ovojnica z znakom EIIR in štampljko Buckinghamske palače. V osebnem pismu se je dvorna dama našim učencem v imenu kraljice zahvalila za poslane voščilnice in fotografijo ter med drugim sporočila, da kraljica zelo ceni trud, ki so ga učenci vložili v izdelavo voščilnic.

BUCKINGHAM PALACE

Mr. Vojko Jurgec and the Students of Class 5B

The Queen wishes me to thank you for your letter and for the splendid cards which you made for Her Majesty's birthday.

The Queen was grateful for your kind messages of good wishes, and Her Majesty much appreciated the care you have taken with your cards. The Queen was pleased to know how much you enjoy learning about British life and culture.

Although Her Majesty does not have time to reply personally to all the hundreds of people who write to her each day, she was very glad to hear from you and to see the photograph which you enclosed.

I am to thank you once again, and I hope you will understand that, because The Queen has received so many cards and letters in the past few months, it has not been possible to reply to yours until now.

Susan Hussey.

Lady-in-Waiting

PRIREDITEV NA VRŠIČU

Leta 2013 so učenci Olgice pod mentorstvom Renate Debeljak sodelovali na ustvarjalnem natečaju, ki ga je organiziralo Društvo Slovenija-Rusija v sodelovanju s Skladom Toneta Pavčka. V okviru natečaja so bili za izvirne izdelke nagrajeni z izletom k Ruski kapelici, ki ni le spomin na prvo svetovno vojno, ampak je tudi simbol za krepitev mednarodnega spoštovanja in miru. V mesecu maju so se učenci z učiteljema odpravili na izlet na Gorenjsko z namenom ogleda Ruske kapelice. Dejali so, da jih je ob prihodu na hladen Vršič najprej očaral videz čudovite lesene kapelice, ki je narejena v popolnoma drugačnem stilu, kot smo ga navajeni. Sledila je kratka predstavitev zgodovine o Ruski kapelici in vseh padlih vojaki, kapelico pa so si lahko ogledali tako od zunaj kakor tudi od znotraj. Izlet je bil za naše Olgičarje nepozabno doživetje in zelo pozitivna izkušnja.

UNESCOV TEK MLADIH

Olgičarji smo znani po tem, da se radi rekreiramo in udeležujemo raznih športnih dogodkov. Vsako leto v mesecu maju sodelujemo na mednarodnem Unesco ASP teku mladih, ki ga organizira Gimnazija Ptuj. V maju 2013 smo se udeležili prvega vseslovenskega teka mladih, ki je potekal po ulicah starega mestnega jedra. Učenci smo se

skupaj z nekaterimi učitelji zbrali na ptujski tržnici, kjer je glavni organizator poskrbel za pester program dogajanja. Učenci smo se lahko udeležili številnih delavnic, kot so poslikava obraza, kaligrafija, izdelovanje medalje, zumba, masaža in še marsikaj. Pred tekom so plesalke iz Gimnazije Ptuj z zabavno animacijo poskrbele, da smo se ustrezno ogreli. Tekli smo v več skupinah po ptujskih ulicah, pomerili pa so se tudi učitelji, kar je bilo še posebej zabavno. Za konec je potekala podelitev medalj in priznanj, s čimer se je prvi mednarodni ASP tek mladih tudi zaključil.

POHOD PO POTRČEVI POTI

Ob naših kulturnih dnevih se pogosto spomnimo umetnikov, ki so ustvarjali v naši neposredni bližini. Mednje zagotovo sodi tudi slovenski pisatelj, Ptujčan Ivan Potrč. Zato smo se učenci in učitelji septembra 2013, tj. ob stoletnici njegovega rojstva, odpravili po Potrčevi poti do njegove domačije, kjer nas je sprejela gospa Kokol, nečakinja Ivana Potrča. Povedala nam je nekaj besed o svojem stricu. Izvedeli smo zanimivosti o pisateljevem življenju in delu, sam kulturni dan pa je bil eden tistih, ki je bil učencem zelo všeč, zato je pohod po Potrčevi poti postal naša vsakoletna dejavnost.

OLGICA NA DRUŽBENIH OMREŽJIH

Olgica ima že vrsto let svojo spletno stran, kjer lahko prav vsak prebere osnovne informacije o šoli in se seznaní o naših dogodkih, dosežkih ter izve druge zanimivosti. Oktobra 2013 je šolska spletna stran doživela večjo prenovo, konec oktobra pa je Olgica dobila tudi svojo stran na družbenih omrežjih YouTube, Twitter in Facebook. Šest let kasneje se je Olgica prvič pojavila še na Instagramu. Če torej želite biti na tekočem z življenjem in delom na šoli, nas lahko najdete na www.olgica.si, všečkate na [facebook.com/olgica.ptuj](https://www.facebook.com/olgica.ptuj), sledite na Twitterju ali Instagramu na [@olgica_ptuj](https://www.instagram.com/olgica_ptuj).

GLASBENE DELAVNICE CAJON

Da znamo na Olgici pouk narediti drugačen, smo dokazali tudi decembra 2013, ko smo pripravili dan cajonov. Cajoni so bobni v obliki škatel, ki so narejeni iz lesa, in sicer tako, da lahko na njih sediš. Učenci različnih razredov so se zvrstili v šolski telovadnici, kjer so se sami preizkusili v igranju teh neobičajnih glasbil. Tako izvajalci kot poslušalci smo ob tem neizmerno uživali.

OLGICA STARS IN PRESENEČENJE IZ PODJETJA ELAN

Zadnji šolski dan koledarskega leta 2013 smo preživeli še posebej praznično. Po jutranji proslavi ob dnevu samostojnosti in enotnosti smo se vsi Olgičarji zbrali v šolski

telovadnici, kjer smo po nekajletnem premoru znova uživali na zabavni prireditvi *Olgica Stars*, na kateri smo se lahko prepričali, da ima Olgica precej raznolike talente – pevske, plesne, igralske, akrobatske in še in še. Vse točke so bile nagrajene z bučnim aplavzom, pohvale pa so kar deževale tudi s strani "strokovne žirije". Za piko na i so svojim presenečenjem poskrbeli v Elanu, saj so prav tega dne na šolo dostavili petnajst kompletov smuči in palic, ki so jih učenci priigrali v nagradni igri, ter tako poskrbeli za veliko navdušenje v dvorani in ravno pravšnji, vesel zaključek koledarskega leta.

ANGLEŠKA ČAJANKA

Aprila 2014 so sedmošolci ob 88. rojstnem dnevu angleške kraljice Elizabete II. pripravili prvo angleško čajanko. Ob pomoči obeh učiteljev angleščine, Vojka Jurgeca in Ksenije Kovačič Žižek, so pripravili kulturni program v angleščini in, kot se za čajanko spodobi, nekaj prigrizkov ter pravi angleški čaj. Z ličnimi vabili so na čajanko povabili svoje starše, zelo pa so bili veseli, da sta se povabilu odzvala tudi takratna podžupanja, ga. Helena Neudauer, in ekipa ptujske televizije PeTV, ki je ta dogodek tudi posnela. Obiskovalcem so se predstavili z zelo raznolikimi točkami, in sicer s plesom, mažoretno točko, skečem v angleščini in štirimi dramatizacijami, prav tako v angleškem jeziku. Po kar petdeset minut trajajočem kulturnem programu, ki so ga obiskovalci zelo pohvalili, je sledil čas za druženje ob značilni angleški hrani in čaju. Čajanka se je izkazala za tako zelo uspešno, da je postala eden od dogodkov, ki ga sedmošolci pripravijo vsako šolsko leto.

IZLET V SALZBURG

Naš pevski zbor pod mentorstvom Marije Feguš Friedl se je v preteklih desetih letih udeležil raznih revij pevskih zborov, kjer je dosegal vidne rezultate. Za doseg le-teh pa je potrebno veliko vloženega truda in redne vaje. Z marljivim delom v pevskem zboru so si naši mladi pevci maja 2014 prislužili izlet v Salzburg, kjer so se najprej ustavili v Halinu in si ogledali rudnik soli. Učenci, ki so večji jezikov, so predstavitev v nemščini razumeli, ostalim je vodič sproti prevaja v slovenščino. Ob koncu ogleda je vsak prejel stekleničko soli, kot šola pa smo prejeli kamen, ki je vseboval veliko soli. Po ogledu rudnika so Olgičarji pot nadaljevali do Salzburga. Tam so si ogledali Mozartov kip in njegovo rojstno hišo, stare notne zapise, knjige, slike in instrumente. Imeli so tudi nekaj prostega časa za samostojen ogled mesta, kjer so si lahko kupili različne spominke. Za naše nadobudne pevce je bil ta izlet nepozabno doživetje.

ENERGETSKA SANACIJA ŠOLE, "OLGIČINA VRATA UČENOSTI", INVESTICIJE

Šolsko leto 2014/2015 je bilo za Olgico izredno pomembno, saj se je na šoli odvijala že dolgo pričakovana energetska sanacija, v okviru katere smo zamenjali in obnovili okna in del fasade ter tako poskrbeli za energetske varčnosti naše šole. Prav tako pa smo v tem šolskem letu v okviru projekta "Olgičina vrata učenosti" obnovili naša znamenita lesena vhodna vrata. Restavratorska dela so potekala na Višji strokovni lesarski šoli Maribor. Zaključek sanacije smo obeležili s prireditvijo oz. otvoritvijo prenovljene Olgice.

Da bi naši Olgičarji lahko prisostvovali še bolj raznolikim poskusom, smo za potrebe pouka kemije, naravoslovja in biologije v šolskem letu 2015/2016 v celoti posodobili in uredili kemijsko učilnico. Leta 2017 je pročelje naše stavbe dobilo novo preobleko – fasado; s tem je Olgica dala močan pridih svežine Prešernovi ulici, saj so njeni ornamenti po prenovi veliko bolj izraziti. V okviru projekta SIO2020 smo v šoli namestili brezžično lokalno omrežje WLAN in posodobili IKT.

EKOŠOLA IN DREVESNA OLIMPIJADA

V šolskem letu 2014/2015 smo Olgičarji pod mentorstvom Darje Brlek sodelovali na *Drevesni olimpijadi* (Treelympics 2014), v okviru katere smo na mestnem pokopališču na Rogoznici zasadili šestnajst dreves, t. i. rumenih drenov, in jih celo poimenovali. S tem dejanjem smo učenci in mentorji v okviru *Ekošole* in projekta *ENO – Environment online – globalne virtualne šolske mreže* – prispevali svoj del k uresničitvi cilja, da šole po vsem svetu do leta 2017 posadijo 100 milijonov dreves. V projekt je bilo povezanih preko 10 000 šol iz 157-ih držav.

TALUMOV LAHKOTNI SVET

V sodelovanju s podjetjem Talum in njihovimi projekti smo na Olgici organizirali že marsikatero dejavnost. Ob tehniškem dnevu smo izdelovali najrazličnejše izdelke iz aluminija, ki smo jih nato ponudili na našem vsakoletnem novoletnem bazarju, nekaj pa smo jih uporabili za okraševanje smrečice v Talumu. Učenci so se veliko naučili o pomembnosti in možnosti recikliranja aluminija. Ob 60-letnici podjetja Talum nas je v okviru njihovega projekta Lahkotni svet obiskala mladinska pisateljica Janja Vidmar, ki nam je predstavila svojii dve knjigi, napisani posebej za to priložnost, ter razne zanimive igre. Projekt smo obeležili tudi s pustnimi maskami Aluminijčki, ki so jih učenci sami izdelali, seveda iz aluminija.

OLGIČINA NOVA IGRALA

V šolskem skladu smo Olgičarji vestno zbirali denar za nova igrala, ki so jih iz aluminija izdelali v podjetju Talum Kidričevo. Ker so igrala iz aluminija, so lažja za vzdrževanje in s tem tudi bolj varna za učence. Naša igrala so zelo lepa, estetsko narejena in učenci se na njih zelo radi igrajo.

DOBRODELNOST

Da smo na Olgici dobrodelní, dokazujemo prav vsako šolsko leto. Dnevnemu centru za otroke in mladostnike Ptuj smo v šolskem letu 2014/2015 podarili kup igrač, ki smo jih učenci in učitelji pridno zbirali. Rdečemu križu smo predali zbrana topla oblačila, obutev in igrače za otroke prebežnikov ter jim s to akcijo vsaj malo olajšali stisko, v ka-

teri so se znašli. Vsako leto ob svetovnem dnevu živali zbiramo hrano za živali, ki jo predamo Društvu proti mučenju živali Ptuj, prav tako pa redno zbiramo odpadni papir, s čimer v veliki meri pripomoremo k zmanjšanju količine odpadkov in ohranjanju dreves.

DAN ZA SPREMEMBE IN PLESKANJE PODVOZA NA ŽELEZNIŠKI POSTAJI

Olgičarji redno sodelujemo v največji vseslovenski prostovoljski akciji, ki je nastala z namenom spodbujanja državljanov, da aktivno pristopimo k odzivanju na potrebe svoje skupnosti. V eni izmed akcij z geslom Ne prepuščaj se toku, spreminjaj tudi ti smo v sodelovanju s slikopleskarji prepleskali in osvežili podvoz na Železniški postaji Ptuj. Z gotovostjo lahko zatrdimo, da bo ta izkušnja za Olgičarje uporabna še kdaj v življenju.

FESTIVAL OSNOVNOŠOLSKEGA FILMA

Učenci OŠ Olge Meglič so se udeležili 53. festivala osnovnošolskega filma v Reki na Hrvaškem in tako predstavljali našo državo. Na festivalu so si ogledali izbrano produkcijo filmov svojih vrstnikov in sodelovali v raznih delavnicah, na katerih so tudi sami posneli kratke filme. Otroški filmski festival je bil učencem zelo zanimiv, poučen in zabaven. Kot so dejali, so spoznali veliko novih prijateljev, s katerimi so ustvarili nepozabne spomine.

MATEMATIČNI POTEPI IN MOJA PRVA MATEMATIČNA AVANTURA

Tudi na področju matematike se na Olgici mnogo dogaja. Za nadarjene učence sta učiteljici Vida Lačen in Simona Jakomini organizirali *Matematični potep*, ki se je začel na Prešernovi ulici, nadaljeval do Orfejevega spomenika in naprej do tržnice, mestne

občine ter minoritskega samostana. Na ključnih točkah so učenci reševali različne matematične probleme. V tej zabavni in poučni aktivnosti so, kot so sami dejali, spoznali, da nas matematika spremlja na vsakem koraku in se lahko lotimo reševanja različnih matematičnih problemov kar med sprehodom. Vsako leto (en sobotni dan) na šoli učitelji matematike organizirajo *Mojo prvo matematično avanturo*, kjer učenci ves dan v sproščenem in zabavnem vzdušju rešujejo različne matematične naloge. Avanturi zmeraj sledi primeren zaključek in žrebanje nagrajencev.

TEDEN LJUBITELJSKE KULTURE

Ob tednu ljubiteljske kulture smo svoj del h kulturi našega mesta prispevali tudi Olgičarji. Pred Mestnim gledališčem Ptuj so učenci mimoidočim predstavili razstavo svojih lutk in nekaj prizorov iz predstave *Pepelka*, ki so jo pripravili učenci lutkovnega krožka z mentorico Simono Jakomini. Vse skupaj pa je spremljal tudi bogat kulturni program, na katerem so se učenci predstavili s plesom, branjem svojih lastnih literarnih izdelkov in igranjem na instrumente.

GRAFITI – OKRAŠEVANJE ZIDOV

V sodelovanju z znanim Ptujčanom, umetnikom in našim bivšim učencem Aleksandrom Fenosom, in pod vodstvom upokojene učiteljice likovne umetnosti, Lee Kralj, smo na šolskem parkirišču žalostno sivo betonsko steno okrasili s pisanimi grafiti. Nastale so zanimive umetniške podobe, ki naše šolsko parkirišče zelo lepo poživijo.

MEDNARODNO SODELOVANJE

V šolskem letu 2015/2016 smo se s pobrateno osnovno šolo iz Koprivnice, Đuro Ester, s katero sodelujemo že več kot 35 let, prvič preizkusili v mednarodnem projektu *Branje ne pozna meja/Čitanje ne poznaje granice*. Bistvo projekta je, da slovenski učenci preberejo delo hrvaškega avtorja, hrvaški učenci pa delo slovenskega avtorja, nato pa ob vsakoletnih srečanjih o prebranih knjigah debatirajo in ustvarjajo. Večkrat smo se že odpravili na obisk v pobrateno osnovno šolo, kjer smo zmeraj lepo sprejeti, prav tako pa so oni obiskali nas. Naša srečanja so zmeraj zabavna, poučna in nemalokrat se stkejo tesne prijateljske vezi, ob katerih ustvarjamo nepozabne spomine. Tako je naše sodelovanje v projektu postalo stalnica.

Seveda pa to ni naše edino sodelovanje s šolami v tujini, saj poučevanju tujih jezikov in spoznavanju drugih dežel, kultur in navad dajemo velik pomen. Že dobro desetletje nazaj je Olgica v okviru angleščine pričela s tradicionalno ekskurzijo v London za osmošolce, ki se je ohranila vse do danes. V istem letu so naši učenci, ki se učijo francoščino, obiskali pobrateno mesto Saint-Cry-Sur-Loire v Franciji, leta 2018 pa je ena generacija naših učencev v okviru učenja tega tujega jezika obiskala Pariz in Disneyland. Udeležili smo se tudi praznovanja dneva otroka v Istanbulu. Nikakor ne smemo pozabiti omeniti sodelovanja z zamejskimi Slovenci v Slovenskem Porabju in njihovimi učenci ter zaposlenimi na Dvojezični osnovni šoli Jožeta Košiča iz Gornjega Senika, ki prav tako traja že vrsto let. Prav gotovo nam širino poznavanja tujih dežel daje tudi vsakoletno sodelovanje v projektih *Evropa v šoli* in *Spoznajmo države evropske unije*.

GLASBENIJADA IN PROJEKT 20 ZA 20

Smo šola mnogih talentov, med njimi tudi glasbenih. To smo dokazali s prireditvijo *Glasbenijada*. Na njej so nastopali nadobudni mladi glasbeniki naše šole. Osrednji gost prireditve je bil Marko Soršak – Soki, znani bobnar iz skupine Elvis Jackson, ki nam je predstavil svoj dobrodelni projekt *20 za 20*. S pomočjo tega projekta je z glasbenimi instrumenti opremil veliko slovenskih šol. Na ta način pomaga spodbujati mlade glasbene talente. Naša šola je bila 40. šola v Sloveniji in prva med ptujskimi osnovnimi šolami, ki je tako prejela nove bobne in kitaro. Nova glasbena instrumenta nam odlično služita pri glasbenem ustvarjanju.

SNEMANJE ODDAJE RIBIČ PEPE

Tretješolci so v šolskem letu 2016/2017 dobili priložnost za sodelovanje pri snemanju znane otroške TV-oddaje *Ribič Pepe*. Snemanje je potekalo dva dni na različnih lokacijah. Prvi dan se je odvijalo v Termah Ptuj, kjer so učenci med snemanjem skakali v vodo, se igrali z napihljivimi blazinami, izdelovali lisičja ušesa, se pogovarjali, plesali in peli. Zaključno snemanje pa je potekalo na Slovenskem trgu skupaj z ribičem Peptom in Čuki, kjer so posneli petje in ples. Učenci so kljub večkratni ponovitvi snemanja in utrujenosti zelo uživali in so bili zelo ponosni, da so bili del oddaje, ki so si jo kasneje lahko ogledali na televiziji.

PRESENEČENJE IZ FRUCTALA

37. rojstni dan Olgice smo obeležili na svečani prireditvi, kjer so vsi učenci šole pripravili svojo točko. Rdeča nit prireditve je bila *Zdravi, zadovoljni, uspešni*, zato so se učenci takratnega 6. b odločili, da se obiskovalcem prireditve predstavijo s priredbo oglasa za otroško hrano Frutek. Oglas so z mentorjem Vojkom Jurgecem posneli med pripravljanjem sadne solate ob naravoslovnem dnevu. Odločili so se, da svoj oglas delijo tudi z zaposlenimi v podjetju Fructal. Na njihovo elektronsko sporočilo so se v slovenskem podjetju zelo hitro odzvali in učencem sporočili, da jim je bil oglas zelo všeč. Še več – poslali so jim tudi darilo, in sicer sokove Pingo, ki so jih učenci z veseljem popili, ter različne družabne igre. Posnetek je na ogled na šolski YouTube strani.

NAJ KULTURNA ŠOLA

Javni sklad za kulturne dejavnosti že vrsto let razpisuje javni poziv k oddaji vlog za dodelitev naziva *Kulturna šola* ali krajše *KULšola*.

»Kulturna šola je projekt, primarno namenjen obšolskim dejavnostim iz področja kulture v osnovnih šolah, ki ima jasen cilj – *dvigniti kvaliteto in obseg aktivnega in pasivnega kulturnega udejstvovanja učencev in njihovih staršev, starih staršev ter mentorjev v sklopu obšolskih dejavnosti, ki niso del šolskega kurikula*. Kulturna šola načrtno povezuje kulturno in šolsko sfero, ki sta v procesu kulturne vzgoje in izobraževanja nepogrešljivi partnerici.« (JSKD)

Ker si na OŠ Olge Meglič vseskozi prizadevamo za ustrezno kulturno vzgojo, skrbimo za dodatno izobraževanje mentorjev na kulturnem področju, podpiramo kakovostne dosežke in ustvarjalnost mladih na raznolikih umetnostnih področjih (pevski zbor, instrumentalna skupina, dramska oz. gledališka dejavnost, lutke, folklor, multimedija, likovno snovanje, literarno ustvarjanje ...), smo se leta 2013 odločili, da se na razpis prijavimo tudi mi. Posredovali smo zahtevane podatke o šolskih kulturnih dejavnostih, ki so se na šoli odvijale v preteklih treh šolskih letih in k vsemu dodali še ustrezno dokumentacijo, s katero smo to udejstvovanje dokazali.

Pristojna komisija Javnega sklada za kulturne dejavnosti je ugotovila, da skladno z razpisanimi kriteriji izpolnjujemo vse kvantitativne in kvalitativne pogoje, zato smo uspešno prestali kandidacijski postopek in prejeli naziv *Kulturna šola 2013*. V ta namen smo prejeli zastavo, priznanje in drugo dokumentacijo. Naziv nam je bil dodeljen za tri leta, a že takrat smo se zavezali, da bomo kulturno delovali in rasli še naprej. Tako smo se čez tri leta ponovno prijavili na razpis in dokazali, da kultura na naši šoli še kako živi. Ne samo da smo 22. septembra 2016 ponovno postali kulturna

šola, OŠ Olge Meglič oz. Olgica je poleg naziva Kulturna šola prejela tudi laskavi naslov *Naj kulturna šola v kategoriji male in podružnične šole*. Tokrat nam je bil naziv dodeljen za dobo petih let.

NARAVA JE NAJBOGATEJŠA UČILNICA

V želji po inovativnem učnem prostoru na prostem so učenci z mentorico Darjo Brlek ob pomoči drugih učiteljev zavihali rokave in se lotili urejanja učilnice na prostem. Prvi korak proti cilju je bila izdelava visoke grede, v katero so učenci posadili raznovrstne sadike. Prav tako so v okviru učilnice na prostem sestavili in si privoščili

terapijo bosih nog, ki so jo sestavili iz okvirjev žagovine, drevesnega lubja, kamenja in storžev. Terapija bosih nog je zelo zabavna in učenci so se je radi lotili prav zaradi tega, ker naj bi spodbujala delovanje možganov. Učilnica na prostem še zmeraj omogoča gibanje, spoznavanje različnih rastlin, vrtnin ter pridelkov in tudi procesov v naravi, hkrati pa popestri okolico šole. Naši učenci neobveznega izbirnega predmeta tehnika so se prijavili na natečaj *Polepšajmo šolo*, ki ga je organiziralo podjetje Merkur. Za nagrado so dobili 250 evrov za izdelavo sedežne garniture iz palet, ki krasijo našo učilnico na prostem.

PODJETJE INTERA NAM JE PODARILO 15 NOVIH TABLIČNIH RAČUNALNIKOV

Prvi šolski dan v šolskem letu 2017/2018 se je za Olgičarje začel zelo pestro, saj sta nas obiskala zelo posebna gosta, in sicer g. Davorin Gabrovec in g. Peter Ladič iz podjetja Intera. Le-ta sta s seboj prinesla petnajst novih tabličnih računalnikov znamke Lenovo, ki sta nam jih podarila v imenu podjetja Intera. Podarjene tablične računalnike še danes z veseljem uporabljamo pri pouku.

PREDSTAVITEV OLGICE NA SEJMU ALTERMED

Petošolci z mentorji vsakoletno sodelujejo na sejmu zdravega načina življenja Altermed v Celju. V šolskem letu 2017/2018 so na sejmu predstavili izdelavo domačega mila, naravnega dezodoranta in mošnjičkov za sproščanje. Obiskovalcem so ponudili

še imeniten domač bezgov čaj, janeževe upognjence in lonček zdravja z zelišči. Njihova stojnica je bila zelo privlačna, saj so predstavljali zanimiv projekt z naslovom *Za vsako bolezen rož'ca raste*, ki so ga pripravljali in izvajali ves mesec v šoli. Na Altermedu pa se niso predstavili zgolj s stojnico, ampak so sodelovali tudi pri demonstracijski kuhinji, kjer so spekli odlične sirove napihnjence.

POTEPANJE PO FRANCOSKO

Učenci neobveznega izbirnega predmeta francoščina so se v šolskem letu 2017/2018 z učiteljico francoščine odpravili na petdnevno strokovno ekskurzijo v Pariz in Disneyland. Ogledali so si številne znamenitosti Pariza: od Eifflovega stolpa, griča Montmartre, muzeja parfumov Fragonard, cerkve Notre-Dame in Latinske četrti, muzeja voščenenih lutk Grevin do Luvra z znamenito Mona Lizo. Z ladjico so se popeljali po reki Seni in se sprehodili po Elizejskih poljanah do Slavoloka zmage, v Disneylandu pa se cel dan zabavali na številnih atrakcijah.

V marcu 2018 so obiskali 20. Frankofonski dan v Celju, prireditve, ki enkrat letno združi učence francoščine iz cele Slovenije. Osrednja tema prireditve je bila francoščina na različnih kontinentih – preko glasbe, plesa in skečev ter pisanih stojnic, kjer ni manjkalo dobrot, so lahko spoznavali različne frankofonske države.

DESETA TRADICIONALNA EKSURZIJA V LONDON

Šolsko leto 2018/2019 je bilo že deseto zapored, ko so se osmošolci z učiteljema angleščine odpravili na jezikovno ekskurzijo v London. Tako kot pretekle generacije, so si tudi to šolsko leto ogledali številne znamenitosti te evropske metropole. Tako so se v okviru pohoda po "kraljevem" Londonu odpravili na ogled menjave straže pred Buckinghamsko palačo, kjer domuje angleška kraljica Elizabeta II. Ustavili so se pred znamenitim Big Benom, angleškim parlamentom Houses of Parliament in Westminsteri opatiji, podali pa so se tudi na London Eye, ki ponuja pogled na skoraj ves London. Na Trafalgar Squareu so si vzeli čas za obisk Narodne galerije, kjer domujejo nekatere največje svetovne umetnine. Za učence nepozaben je bil tudi obisk znanstvenega in prirodoslovnega muzeja. Seveda ni smel manjkati sprehod ob Temzi, ki je zajemal ogled enega najbolj prepoznavnih mostov na svetu, London Bridgea, Tower Bridgea, Shakespearjevega gledališča The Globe in sprehod po mostu Millennium Bridge do katedrale sv. Pavla. Prav posebno doživetje jim je predstavljala plovba z ladjico od Greenwicha, kjer so se fotografirali na ničelnem poldnevniku, do Tower Bridgea. Vse, kot so poročali, jih je navdušil tudi muzikal Aladin, ki so si ga ogledali v gledališču Prince Edward Theatre. Vsi so se še posebej veselili obiska muzeja voščenih lutk Madame Tussaud's, kjer so nastale zanimive fotografije z najrazličnejšimi voščenimi zvezdniki. Tako kot za pretekle generacije je bila ta ekskurzija v London tudi za to generacijo edinstveno doživetje, polno nepozabnih spominov.

RAP – IZZIV V ŠOLSLEM PROSTORU

Šolsko leto 2018/2019 nas je zaznamovalo z novo priložnostjo in izzivom na področju učno-vzgojnega dela in drugih dejavnosti, ki vplivajo na življenje in delo naše šole. Začeli smo z izvajanjem 3-letnega poskusa »Uvajanje tujega jezika v obveznem programu in preizkušanje koncepta razširjenega programa v osnovni šoli«. Poskus obsega uvajanje tujega jezika (angleščine) kot obveznega predmeta v 1. razredu, uvajanje drugega tujega jezika (nemščine) kot obveznega predmeta v 7. razredu in uvajanje ter preizkušanje izvedbenih modelov razširjenega programa.

Naša šola je bila s strani MIZŠ in ZRSŠ skupaj še z 18-imi drugimi slovenskimi osnovnimi šolami izbrana k izvajanju omenjenega poskusa, kjer orjemo ledino v smeri prepotrebni sprememb na področju obveznega in razširjenega šolskega programa. Temeljni namen razširjenega programa osnovne šole je omogočiti vsakemu učencu osebnostni razvoj, usklajen z njegovimi pričakovanji, zmožnostmi, interesi,

talenti in potrebami. Razširjeni program osnovne šole omogoča poglobljeno spoznavanje učencev in prispeva k medsebojnemu sodelovanju ter razvijanju kakovostnih odnosov med strokovnimi delavci in učenci, kar pomembno pripomore k večji motiviranosti obojih za doseganje ciljev osnovnošolskega programa v celoti. Razširjeni program je prostor razvijanja posebnih talentov in nadarjenosti učenk ter učencev, ki zmorejo in želijo doseči več, kot jim lahko šola omogoči v okviru obveznega programa. Ker RaP učencem omogoča, da razvijajo tista področja, ki jih še posebej zanimajo, so program z navdušenjem sprejeli.

NEPOZABEN MUZIKAL POETOVIO

Leto 2019 je bilo za naše mesto Ptuj še posebej pomembno, saj smo praznovali 1950-letnico njegove prve pisne omembe. Olgičarji smo se zato odločili, da bomo ta zgodovinsko izjemno pomemben dogodek obeležili z muzikalom. Tako so učenci naše Olgice v mesecu juniju na dvorišču Minoritskega samostana uprizorili muzikal *Poetovio*, ki je bil zelo dobro obiskan. Sodelovalo je kar 80 naših učencev. Scenaristka in režiserka muzikala je naša učiteljica, Renata Debeljak, za vso glasbo, priredbo pesmi in zapisana besedila pa je zaslužna gospa Ana Delin iz Arsane. Svoje delo sta več kot odlično opravili, saj so nastopajoči prikazali zgodbo, ki temelji na nekaterih resničnih zgodovinskih dejstvih. Tako smo se gledalci lahko potopili v čas vladanja cesarja Vespazijana in bili priče, kako je leta 69 prišlo do poimenovanja mesta Poetovio ter njegovega prvega zapisa v zgodovino. Poetovio je občinstvo resnično navdušil, saj ga je ob koncu nagradilo z večminutnimi stoječimi ovacijami.

STARTUP TEDEN NA OLGICI

V tednu od 23. do 27. septembra 2019 je na naši šoli potekal *Startup teden*, pod mentorstvom učiteljice Mateje Simonič. Gre za projekt v okviru Spirit Slovenija, kjer so se učenci od 6. do 9. razreda imeli možnost preizkusiti v veščinah čisto pravega podjetnika. Obiskala nas je dr. Lidija Tušek iz Bistre Ptuj, ki je učencem pribli-

žala svet podjetništva in podjetnosti. Učence je razdelila v pet skupin po pet članov. Znotraj vsake skupine so se učenci najprej dobro spoznali s pomočjo igrice, v kateri so morali poiskati posamezne predmete in narediti določene fotografije v omejenem času (v šoli poiskati lego koko, razglednico iz Avstrije, račun, se fotografirati z učiteljem športne ...). Zmagala je skupina, ki je uspela opraviti največ nalog. Učenci so se zelo zabavali. Nato so po skupinah razmišljali o današnjih težavah in iskali rešitve, ki bi predstavljale osnovo njihovega novoustanovljenega podjetja. Na koncu je sledil najtežji del, to je predstavitev svojih idej oziroma podjetij pred strokovno komisijo, ki so jo sestavljali ga. ravnateljica in trije učitelji. Vse skupine so se s svojimi inovativnimi idejami odlično odrezale, a zmagala je le ena skupina, ki je dobila največ glasov strokovne komisije. Ravno ta aktivnost pa je pripeljala tudi do ideje, da na Olgici izdelamo čokoladne praline, ki bi spominjale na naše mesto – praline v obliki ptujskega grba in kurenta. Zastavili smo si precej visok cilj. Tako smo se sami lotili priprave kalupov. Naša učenka, Jana Dokl, je s svojimi spretnimi prsti iz Fimo mase oblikovala ptujске grbe in kurente, na katere smo učenci vlili silikon. Nastali so zanimivi kalupi za vlivanje čokolade. Z namenom, da se podučimo, kako izdelati čokoladne praline, smo na šolo povabili slaščičarskega mojstra Naserja Gashia, ki nam je prikazal proces izdelave čokolade. S tem projektom so se učenci preizkusili s celotnim procesom od ideje do izdelka, ter pripravili prototip čokoladnih pralin. Učenci so se naučili veliko novega in morda jih v prihodnje poklicna pot popelje v svet podjetništva.

VARNO NA KOLESU

Olgičarji smo bili tudi v šolskem letu 2019/2020 vključeni v projekt *Varno na kolesu*, ki je že osmo leto združil šolarje po vsej Sloveniji. Projekt nas spodbuja k spoznavanju in utrjevanju prometnih pravil ter se zavzema za celovito razumevanje prometne varnosti. V okviru projekta smo učenci in mentorica opravili različne naloge. Organizirali

smo kolesarski izlet s starši, pripravili predlog za kolesarski izlet po ptujski občini in knjižico o najpogostejših prekrških kolesarjev, izdelali družabno igro za utrjevanje prometnih pravil ter vse od septembra do aprila aktivno kolesarili in tako zbirali prevožene kilometre. Ob koncu projekta v mesecu juniju so sodelujoče učence na šoli obiskali predstavniki Butan plina in zavarovalnice Triglav. Za odlično opravljene naloge smo prejeli bogate nagrade: kolo, deset kolesarskih čelad in nagrado v višini 1000 evrov. Olgičarji smo ponosni na visoko uvrstitev, ki nam je vsem dala še večjo motivacijo za kolesarjenje, upoštevanje varnostno-prometnih pravil ter s tem skrb za trajnostno mobilnost.

Na šoli spodbujamo in dajemo velik poudarek trajnostni mobilnosti. V ta namen organiziramo različne dejavnosti in se vključujemo v številne projekte, ki osveščajo učence, starše ter zaposlene o pomenu varnosti v prometu in mobilnosti v vsakdanjem življenju. Tako smo v letu 2019 prejeli častno listino Javne Agencije RS za varnost prometa za dolgoletno, prizadevno in uspešno delo na področju prometne varnosti.

ŠOLANJE NA DALJAVO

Druga polovica šolskega leta 2019/2020 bo za vedno pustila grenak spomin na čas, ki nas je ločil in medsebojno odtujil, saj so se za cela dva meseca zaprla šolska vrata. Življenje se nam je čez noč popolnoma spremenilo. Odpadla so tekmovanja, prireditve, dnevi dejavnosti, predstavitve različnih projektov, govorilne ure in še marsikaj; vse zaradi pojava epidemije covid-19. Nismo se mogli družiti s svojim sošolci, sošolkami in prijatelji. Prav zato je bilo težko pričakovano ponovno snidenje v mesecu maju toliko bolj veselo in pristno. Vestno in odgovorno smo poprijeli za šolsko delo na domu ter se vsi trudili po svojih najboljših močeh. Kljub temu da je bilo to leto polno nepredvidljivih dogodkov in situacij, smo ga pripeljali do konca. Uspelo nam je!

SOVRAŽNIK JE PRED VRATI

Hočemo v šolo in napredovati,
a ne moremo,
ker sovražnik – koronavirus je pred vrati.

A nočemo ga spoznati, hočemo ga pregnati,
pred njim zmago izbojevati.

Skupaj se bomo borili,
doma bomo vse nadomestili
in se srečni, veseli v šolo čimprej vrnili.

Bine Kodrič, 2. b

SKUPAJ ZMOREMO

Koronavirus zdaj je naša stvarnost,
vsi borimo se za svojo varnost,
da bi zdravi vsi ostali,
se kmalu nazaj v šolo prismejali.

Beremo, pišemo, računamo,
vsi doma pridno delamo,
na učiteljice mislimo,
ki se za nas tako trudijo.

Vsi doma zdaj skupaj smo,
srca skupaj stiskamo,
krizo bomo prebrodili
in se dolgo življenja veselili.

Bine Kodrič, 2. b

Olgica praznuje ...

PIREDITVE OB DNEVU ŠOLE

2010/2011 . Raznolike dejavnosti

2011/2012 . Berimo za življenje

2012/2013 . Iskrivo in pisano na Olgici

2013/2014 . Moja Olgica

2014/2015 . Mislim, delam, čutim, torej sem in zmorem

2015/2016 . Olgica eko fashion design

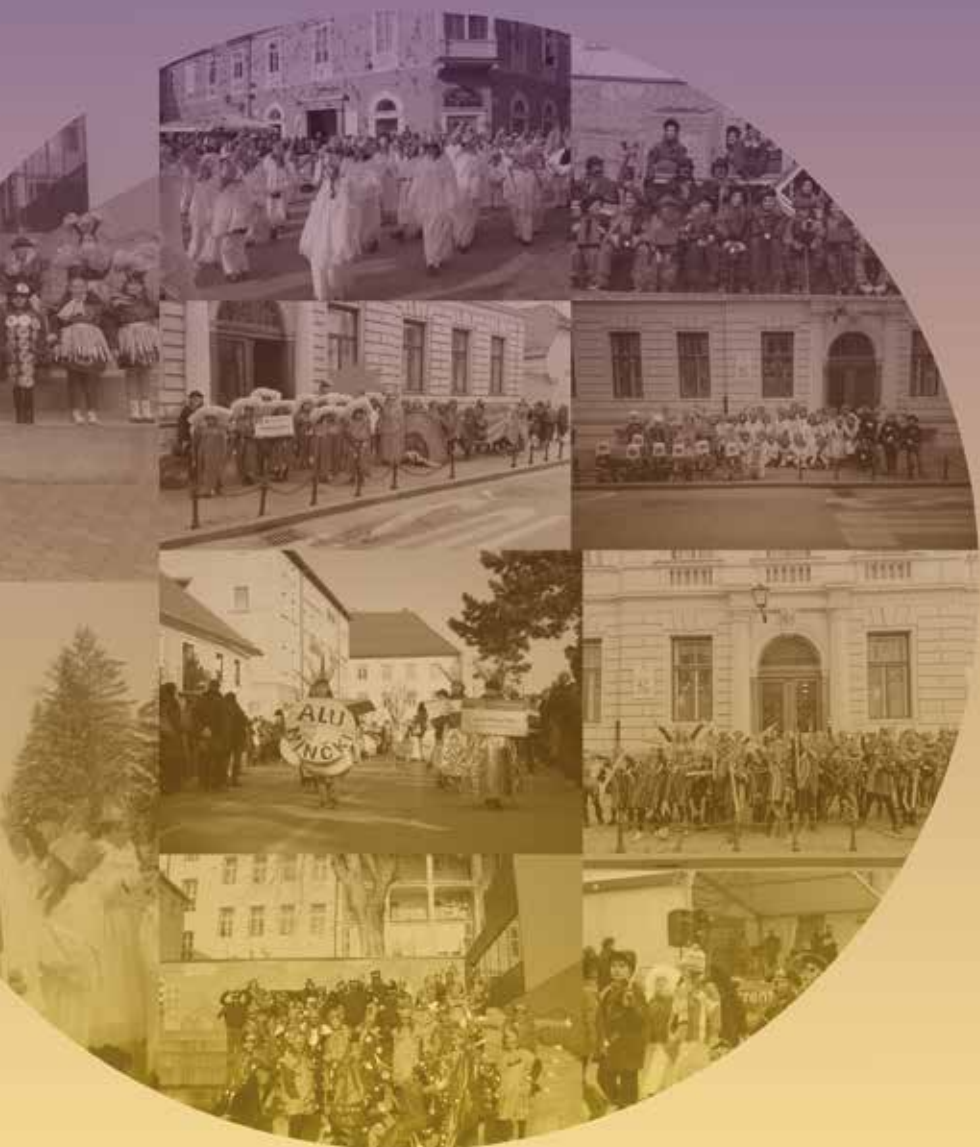
2016/2017 . Zdravi, zadovoljni, uspešni

2017/2018 . Zaklad vsakega človeka – materni jezik

2018/2019 . Rekreativni, to smo mi

Norčavi pust ...
PTUJSKEGA KARNEVALA NI BREZ
OLGIČARJEV

2010/2011 . Raznolike maske

2011/2012 . Piccki in vile

2012/2013 . Piceki in vile

2013/2014 . Fotografi OŠ Olge Meglič

2014/2015 . Aluminijčki

2015/2016 . Fantazijske rože

2016/2017 . Vremenoolgičarji

2017/2018 . Olgožužki

2018/2019 . Olgoridžini

2019/2020 . Olgoplanet

Da vamre čita in razprši domovanje, tako vam odlični predstavi,
prijet post, udarajo letni glas, upoštevajte prave
Fala, včasih, in. Ali vamre je, tako post predstavi
in vamre, ključ, in vamre!

hvala in na vsaki, in vamre!

Jan Jaka

Spominjamo se ...

**OLGIČARJI SE SPOMINJAMO SVOJIH
OSNOVNOŠOLSKIH DNI**

Ko so na Ptujju ustanovili OŠ Olge Meglič, sem njen prag že prvo leto prestopila kot drugošolka in svoja čudovita osnovnošolska leta preživela prav v njeni zgradbi ob nepozabnih učiteljicah in učiteljih, sošolkah, sošolcih pod vodstvom zelo inovativnega in za nas učence vedno "in" ravnatelja, g. Ervina Hojkerja. Eno leto za menoj je šolski prag prestopila tudi moja mlajša sestra. Ob mojem zaključku osnovne šole pa je s svojimi osnovnošolskimi leti na Olgici pričela še moja najmlajša sestra. Tako sem bila z vsem bogatim šolskim dogajanjem še naprej povezana in velikokrat tudi udeležena kot gimnazijka in kasneje študentka Pedagoške fakultete. Ponosno sem se kot absolventka vrnila v Olgico, kjer sem svoje navdušenje nad izobraževanjem, ki mi je v vseh teh letih zlezlo v kri in so mi ga v veliki meri učitelji, ki sem jih v svojih letih izobraževanja imela moč spoznati in bila deležna njihovega bogatega ter predanega pedagoškega poslanstva, začela deliti s takratnimi učenci. Na Olgici sem dobila tudi svojo prvo in še vedno trajajočo zaposlitev. Vmes sem postala tudi mamica in s šestimi leti je šolski prag Olgice prestopil tudi moj sin. Tako sem bila devet let učiteljica in hkrati mama na Olgici. Na Olgici še sedaj opravljam svoje pedagoško poslanstvo kot učiteljica v 1. in 2. razredu. Na svojo šolo sem zelo ponosna in z njo povezana že vseh njenih, pa tudi svojih 40 let. Čestitke, meni zelo draga Olgica, ob tvojem okroglem jubileju!

Brigita Krajnc

Moji spomini na osnovno šolo segajo daleč nazaj v leto 1979. Takrat sem ponosno vstopila v šolo, ki je bila tega leta na novo ustanovljena. Ko pomislim nazaj, imam v spominu mogočno zgradbo sredi mesta, poimenovano po narodni herojnji Olgi Meglič. Bila sem zelo ponosna, saj sem bila prva generacija, ki je obiskovala pouk od 1. do 8. razreda na tej šoli. To je bil čas, ko smo bili vsi učenci vključeni v Zvezo pionirjev Jugoslavije in ta velik ter pomemben dogodek se je vsako leto obeležil na šoli. Učenci smo imeli lastne uniforme: črne čevlje, modre hlače (deklince modra krila), belo srnjco, rdečo rutico okrog vratu in vojaško kapo, imenovano titovka. Uporabljali smo vojaški pozdrav – salutiranje s stisnjeno pestjo. Od učiteljev smo se veliko naučili in vrednote ter znanje ponesli naprej v življenje. Ponosna sem, da lahko to poslanstvo delim naprej in to prav na tej šoli, ki sem jo nekoč sama obiskovala.

Tonja Kolar

Moji spomini na osnovno šolo so čudoviti. Olgica je postala moja šola ob ustanovitvi. Vse je bilo super, najbolj pa plesni in planinski krožek pri učiteljici Silvi Lačen. Planinski izleti so bili nepozabni. In seveda Vesela šola. Obiskovala sem jo pri krožku učiteljice Lojzke Rozman. Tudi sama sem ga za tretješolce vodila že v osnovni

šoli, kot srednješolka pa sem vodila ta krožek za osmošolce. Že od malega sem vedela, da si želim postati učiteljica, ne bom pa pozabila dne, ko me je med vodenjem Vesele šole obiskal priznani ilustrator Božo Kos. Nekaj časa je ostal z nami v učilnici, ob odhodu pa mi je rekel: »Punca, ti moraš postati učiteljica!« In sem! Opravljam najlepší poklic in to na najboljši šoli, moji Olgici.

Natalija Nežmah Prijatelj

Vrata OŠ Olge Meglič sem prvič prestopila v 7. razredu. Zaradi lažje organizacije so se starši odločili, da naju s sestro prepíšejo na Olgico. Ker se je število učencev povečalo čez normativ, so morali a in b oddelek razdeliti in nastal je 7. c. Sošolci smo se med seboj takoj povezali in postali zelo dobri prijatelji. Bili smo živahen in nagajiv razred. Polni takšnih in drugačnih domislic, ki so se nam zdele zelo drzne in zabavne, učiteljcem pa so povzročale nemalo težav in sivih las. Kljub temu sem takrat začutila, da so učitelji do nas prijazni, topli, nas razumejo, spoštujejo, pravično kaznujejo, so dosledni in zelo strokovni v znanju, ki nam ga podajajo. Zaradi te izkušnje sem se odločila, da bom šolanje nadaljevala na pedagoški fakulteti. Zadala sem si, da bom postala učiteljica, vredna svojih učiteljev in svoje Olgice.

Aleksandra Ž. Preac

Težko je verjeti, da je junija minilo že trideset let odkar sem zaključil svoje osnovnošolsko izobraževanje na Olgici. Še danes se dobro spomnim prvega šolskega dne, ko smo se zbrali v učilnici pet, kjer nas je sprejela razredničarka Marija Mislovič. Sicer dolga doba osmih let, kolikor je takrat trajalo osnovnošolsko izobraževanje, je minila kot bi mignil. Vsako šolsko leto na Olgici nas je obogatilo z obilo novega znanja, izkušenj in prijateljskimi vezmi, ki so se med nami stakala. Šola so učenci in učitelji in na oboje – moje sošolce in vse moje učitelje imam izjemno lepe spomine. Priznam, da sem rad hodil v šolo in zmeraj sem bil zelo ponosen, da je bila Olgica moja šola. In čeprav v času srednješolskega izobraževanja in študija Olgičinih »vrat učenosti« nisem več prestopil, jih danes z veseljem in ponosom znova prestopam dnevno, v upanju, da lahko s svojim delom in odnosom pripomorem, da bodo tudi naši sedanji Olgičarji imeli nekoč tako čudovite spomine na Olgico kot jih imam sam. Vse najboljše, Olgica!

Vojko Jurgec

Na svoja šolska leta na Olgici imam zelo lepe spomine. Najbolj mi je ostalo v spominu, kako smo se podili po hodnikih, si med šolsko uro na skrivaj pisali listke, se med odmori spogledovali s svojimi simpatijami, kdaj pa kdaj tudi kakšno »ušpičili«,

predvsem pa smo se veliko smejali in se tudi ogromno novega naučili. Bilo je precej dobrih učiteljev, največji vpliv name pa so imeli predvsem tisti, ki so v nas znali prepoznati močna področja in nam dali življenjsko pomembne lekcije, kot je npr. ta, da se ne učimo za šolo temveč za življenje.

Mateja Simonič

Na preživljanje osnovnošolskih let me veže ogromno lepih spominov. Že ob pričetku smo bili poskusna generacija, ki v 1. in 2. razredu ni bila ocenjena. Ob zaključku osnovnega izobraževanja pa smo bili edina ptujška šola, ki ni imela zaključnega plesa in to se nam je zdelo izredno frajersko. Sicer smo se v osmih letih ogromno naučili, pa tudi klepetali, tekali po šolskih hodnikih, delali bedarije in sklenili veliko prijateljstev. Po končanem pouku v višjih razredih smo se vedno zadrževali v šolskem okolišu, kjer so se naša druženja nadaljevala. Spominjam se, da smo se pri malici vedno veselili tuninega namaza. Sicer smo bili zelo povezani, vedno smo stopili skupaj in si drug drugemu krili hrbte, zato smo lahko marsikatero našo bedarijo naprtili komu drugemu. Leta so hitro tekla in po končani pedagoški fakulteti sem se vrnila ter v že znanih razredih opravila celoletno pripravništvo. Na svojo osnovno šolo sem ponosna, saj mi je poleg znanja dala še veliko več in tudi mlajšim generacijam želim, da se s podobnimi občutki in žarom spominjajo Olgice.

Monika Petrovič

Iz leve zgoraj: Monika Petrovič, Mateja Simonič, Aleksandra Ž. Preac, Tonja Kolar, Brigita Krajnc, Vojko Jurgec, Natalija N. Prijatelj

Lepi spomini me vežejo nate. Še danes, ko pridem mimo, se spomnim razburjenja prvih šolskih dni vsako jesen, ko sonce postane žolto in sončna jutra že hladna. Vonj po čisto novih zvezkih in knjigah, lepo zavutih v pisane ovitke, nove radirke in svinčniki in zgodbe o poletju na morju. Prvih par stopnic v veži, gladkih in po robovih okroglih od tisočih parov nemirnih nog, vonj iz kuhinje in dežurni ob mizi levo na hodniku ob nihajočih vratih. Zvonec! Topot nog, loputanje vrat ... in potem spet – tišina.

Saj smo nekako slutili, da je Olgica drugačna, malo bolj osebna, malo bolj naša. Ker smo jo smeli soustvarjati ... Moj dom je bil za vogalom, komaj kakšnih pet minut vstran, a sem vseeno ostajala v šoli še popoldan in pogosto še na kosilu kljub odlični babičini kuhi! Aktivnosti je bilo veliko.

Mnogo let je od takrat in veliko učenja na šolah, univerzi, v življenju samem. Spoznaš, da ne gre vedno in povsod s takšno motivacijo in lahkoto, da ni le od tebe odvisno, da ni samo po sebi umevno. Opazuješ svoje študente in se vprašaš, v čem je skrivnost motiviranja? Kako jim pomagati najti radovednost?

Velikokrat se čudim – kako so na Olgici vedeli, kako nas je treba vzpodbuditi, da damo vse od sebe in se obenem zabavamo? Kako so tam vedeli, če pa marsikje ne vejo? Če pa je to bojda velika znanost, povezana z mnogimi pravili, ki se jih morajo učitelji naučiti, in formularji, ki jih morajo izpolniti, pa na koncu vseeno ne deluje vse čisto tako. Od kod so le imeli občutek?

Olgica, upam da še puščaš tak vtis, da še tako zaznamuješ generacije, ki prihajajo, ostanejo za trenutek, in te spet zapustijo. In da jih boš še naprej. Lepo je bilo. Vse najboljše!

Mihaela Pavličev

OLGICA JE V NAŠIH ČASIH BILA NAJBOLJŠA ŠOLA.
DANES JO OBISKUJEJO MOJI OTROCI.
VESEL SEM, DA JE ŠE VEDNO NAJBOLJŠA ŠOLA.

PETER LADIČ

Ko je prišel čas, da se vpišem v prvi razred na Olgico, sem bil precej razočaran. Želel sem si namreč na Ljudski vrt, kamor je šla večina sošolcev iz vrtca. Pa še ribnik je bil ob njej, s čimer se takrat postarana stavba v betonskem središču mesta ni mogla ponašati. Vendar staršev nisem mogel prepričati – varna pot v šolo pa šolski okoliši pa pa pa ... so bili "izgovori". In tako sem 1. septembra 1999 prvič stopil v učilnico številka 9 na koncu hodnika v pritličju, kjer nas je 21 prvošolčkov pričakala učiteljica Cilka Ivanuša. Kmalu sem spoznal, kako posebna šola je Olgica. Ravnatelj, legendarni Ervin Hojker, je poznal vsakega učenca. Med glavnim odmorom se mu, ko je stal v prvem nadstropju, nisi mogel izogniti. In zmeraj je vedel, koga je potrebno kaj pobarati. Šolskega zvonca nismo poznali – razen v risankah na televiziji. In tudi vsakoletni dogodek, ko smo v predbožičnem času vsi učenci šli v kino – brezplačno – je bil, vsaj kolikor mi je bilo znano, bolj kot ne unikum v osnovnošolskem sistemu. Prav tako sem šele v gimnaziji prese-nečen ugotovil, da večina sošolcev na osnovni šoli ni imela svoje himne. Prepričan sem, da jo vsak, ki je vsaj eno leto hodil na Olgico, še danes zna na pamet.

Predvsem pa so učitelji v nas znali prepoznati potenciale, nas usmerjati, spodbujati h kreativnosti in tudi – živahen razred, kot smo bili – disciplinirati. Veliko je bilo takih, ki so Olgico pomagali ustvariti in so v nas učili že drugo generacijo Olgičarjev. Osem let je bila za nas takrat dolga doba in sošolci smo med seboj stkali tesne vezi. Neizogibno je bilo, da se te ne bodo ohranile, saj so se naše poti kmalu popolnoma ločile.

A so vendarle trenutki, ko se srečamo na obletnicah. In takrat se zdi, kot da tisti dan, ko smo prvič stopili v učilnico številka 9 na koncu hodnika v pritličju, sploh ni tako daleč.

Urban Neudauer

Spomini na Olgico po vseh letih ostajajo kar sveži, spominjajo me na zelo lep del življenja. Spominjam se šole, ki me je pomagala oblikovati in razviti v osebo, kakršna sem. Olgica je svojo nalogo zagotovo dobro opravila in še danes sem izjemno ponosen, da sem Olgičar. Šole se spominim kot prostora, v katerem sem bil obravnavan kot samostojna oseba, vredna spoštovanja, kljub moji starosti. Spominjam se je kot šole, kjer smo lahko izpeljali marsikatero eksperimentalno zamisel brez očitkov, če rezultat ni bil takšen, kot smo ga sprva predvidevali; kjer si se za nedolžno ušpičeno potegavščino lahko še vedno zagovarjal sam, zaupanje med učiteljem in učencem pa je bilo pomembno. Vem, da mi

je ravno to obdobje dalo potrebno samozavest in občutek, da zmorem več ter me s temi občutki pogumno odpravilo na mojo nadaljnjo pot. Vsem Olgičarjem želim, da bi jih na našo šolo vezali lepi spomini in bi tudi sami v prihodnosti prepoznali vrednost truda vseh, ki so nam na naši poti pomagali.

Alen Hodnik

Priznam, da mi ni bilo lahko pisati o Olgici, zato sem naredila nekaj, kar sem počela že takrat kot Olgičarka – odlašala do zadnjega trenutka. Ni lahko, ker ne želim zveneti kot stara mama, ki govori o tem, kako je pešačila bosa v snegu do šole v izposojenih čevljih in kako lahko je generacijam, ki so prišle za nami. Ker vem, da vsaka generacija misli isto. Zato mi dovolite, da pišem raztrgano. Ker spomini so taki. Spomnim se skoka v mrzli potok na končnem izletu in reakcije učiteljic, ko smo se, kot da ni nič, s prijateljicami vračale na avtobus. Nekje v spominu imam zvok copatov na kamnitih stopnicah. Tistih copatov za doma, ker smo prestari za tiste z elastično. Jasnó tudi slišim zvok škripanja parketa, ko smo igrale košarko. Spomnim se veselja, ko je bil hot dog za malico in teka do jedilnice. Vidim kolaž obrazov učiteljic in učiteljev, hišnika, ravnatelja in pod prsti čutim les velikih lesenih vrat, ki vodijo v stavbo. Kar čutim najbolj, pa je nasmeh, ki ga čutim na obrazu, ko to pišem in ponos, ki ga čutim še zdaj, ko se sprehodim mimo stavbe. Vse to je zame Olgica. Vse najboljše, Olgica!

Martina Ipša

Iz osnovne šole se najraje spominjam, kako smo učenci slikali po stenah, pisali pesmi, ustvarjali šolsko glasilo, organizirali prireditve. Rada vidim učitelje, ki dajo razmišljanju z lastno glavo prednost pred birokracijo in učencem dovolijo biti ustvarjalni.

Hvala in vse najboljše, naša Olgica!

Mlina Milošič

Moja osnovnošolska pot se je začela leta 1988, ko sem prišla v prvi razred Osnovne šole Olge Meglič. Olgica je že takrat slovela po svoji izjemni ambicioznosti. Na šoli je bilo veliko krožkov in športnih dejavnosti, pri katerih sem z veseljem sodelovala. Vsa leta sem bila tudi članica pevskega zbora, ki ga je zelo uspešno vodila ga. Magda Damiš. Imeli smo tudi gledališko skupino. Nekje ob koncu osmega razreda smo pripravili igro in se z njo predstavili v ptujskem gledališču. Preizkusila sem se tudi v atletiki.

Moram pa reči, da se z veseljem spominjam vseh učiteljev, razrednikov in seveda ravnatelja, gospoda Hojkerja, ki je imel posluš za prav vse in nas nikoli ni oviral, s kakršnimi koli idejami smo se že obračali nanj.

Upam, da sem vsem ostala v lepem spominu, saj sem bila dobra učenka, čeprav, predvsem v nižjih razredih, zelo živahna in klepetava. Tovarišica Žmavčeva je imela z menoj kar precej dela, preden sva se dobro spoznali. Posebej lepe spomine imam na tovarišico Foltinovo. Bila je naša druga mama. Seveda pa ne morem mimo tovarišice Mojce Poljanšek, ki je zaznamovala mojo pot. Zaradi nje sem se odločila za študij tujih jezikov, kar je danes tudi moj poklic. V meni je prepoznala izreden talent in me vzpodbujala, da sem se uvrstila na državno tekmovanje iz angleškega jezika (takratne Jugoslavije), kjer sem zasedla izvrstno 18. mesto.

Tudi s sošolci smo se dobro razumeli, lahko rečem, da smo bili super generacija v vseh pogledih. Je pa res, da so bili to neki drugi časi, ki jih je težko primerjati z današnjimi. Takrat smo v šolo hodili peš, včasih celo dvakrat dnevno, ker smo obiskovali razne krožke in druge obšolske dejavnosti. Bili smo tudi bolj samostojni in tako boljše pripravljene na vstop v zrelejše obdobje.

Ob zaključku naj povem, da sem zelo ponosna, da sem bila Olgičarka in mi bo ostala tako šola kot njen celoten kolektiv v nepozabnem spominu.

Šoli želim vse dobro ob njenem jubileju in še veliko uspehov na vseh področjih njenegega delovanja. Vsem skupaj pa prijetno praznovanje!

Miša Novak

Prekrasna vrata Olgice sem prvič odprla, ko sem bila še osnovnošolka in sem obiskovala gimnastični krožek. Takrat je tukaj domovala še gimnazija. Oh, kako težka in mogočna so se mi zdela ta vrata. Tedaj nisem niti slutila, koliko krat me bodo še sprejela. Ko sem jih 1. septembra 1979 ponovno odprla, sem skozi stopila kot učiteljica in pozdravljala so me še naslednjih, skorajda 40 let. Skozi ta ista vrata je

v hram znanja vstopalo veliko generacij dijakov in osnovnošolcev, učiteljev, profesorjev. Vsak izmed nas ima tukaj svojo zgodbo. Prihajali smo v želji po znanju in dogodivščinah, naprej v svet pa smo odkorakali samozavestno, polni izkušenj, s prijatelji ob boku.

Ne tako dolgo nazaj so bila vrata potrebna obnove. Sneli so jih in odpeljali na restavriranje. Ko sva s tedanjo ravnateljico prišli na predstavitev obnovitvenih del in sem jih zagledala, kako samevajo v delavnici, sem ob spominu na vsa leta srečanj in naporov, ki so se za temi vrati zgodili, potočila solzo. Ob njihovi vrnitvi na vhod šole sem nanje pripela veliko rdečo pentljo, da so jih vsi opazili, kako veličastno lepa so, polna odtisov preteklih dogodkov in hkrati osvežena ter pripravljena na nove pozdrave in slovesa. Ta vrata v hram učenosti sestavljajo mozaik naših zgodb o Olgici.

Moja prva risalnica je bila v 1. nadstropju in v njej sta pred mano poučevala že dva velika akademska slikarja: France Mihelič in Albin Lugarič. Danes te risalnice ni več. Ob prenovi šole je bila porušena, obstaja pa še vedno njun in pozneje moj slikarski kabinet. Po desetih letih sem se selila v pritličje, ob ustanovitvi 9-letke pa v nekdanjo tehniško učilnico št. 1 v kletno etažo. Ta učilnica je bila odlična: majhna, svetla, topla in vedno polna učencev, tudi po končanem pouku. Veliko jih je prihajalo k likovnemu krožku, veliko pa tudi le na pogovore in druženje. V njej smo skupaj ustvarjali prave male slikarske umetnine, kiparili, oblikovali in ustvarjali prekrasne scene za različne prireditve, valete, pisali plakate, snovali različne projekte, pripravljali modne revije, izdelovali pustne kostume, pripravljali razstave, likovne natečaje, raziskovalne naloge ... Veliko smo eksperimentirali z novimi tehnikami, osvojili smo veliko nagrad in priznanj, sodelovali na različnih likovnih natečajih. Spomladi in jeseni smo veliko ustvarjali na prostem, na šolskem dvorišču, kjer je med drugim nastal velik mozaik iz keramičnih ploščic. Pri njem so sodelovali vsi tedanji učenci, učitelji, ravnatelj in veliko staršev. Umetnine, nastale v preteklih letih, še sedaj krasijo stene šole, njihova in moja energija pa ostaja ne le na, temveč tudi v njenih stenah. Danes se ob obletnicah srečujemo z nekdanjimi učenci in prav vsak si želi pred srečanjem ogledati še prostore Olgice. Lepo jih je videti, kako tukaj obujajo spomine.

Vedno pa je toplo pri srcu tudi meni, ko srečam svoje nekdanje učence, ki prihitijo k meni z besedami: »Oooo, moja učiteljica, kako lepo je bilo z vami!« Da, to je moja Olgica, ponosna sem, da sem tudi sama košček v mozaiku te prekrasne zgodbe.

Lea Kralj, upokojena učiteljica likovne umetnosti

Olgica, dobra izbira!

Spomin mi seže daleč nazaj v mladost, v leto 1981, ko sem se zaposlila na Olgici. Zame je bilo to zelo lepo obdobje. Od tistega časa do sedaj se je v šolstvu zgodilo veliko reform oziroma sprememb. Največja je prav gotovo ta, da smo iz osemletne osnovne šole postali devetletka. Znotraj pouka so se menjevale učne metode, spreminjali so se didaktični pristopi k poučevanju – od frontalnega preko skupinskega do dela v kotičkih, zanimivo je bilo projektno učno delo, potem je postal aktualen problemsko zastavljen pouk, prišlo je do inkluzije oziroma integracije otrok s posebnimi potrebami, veliko je bilo raziskovalnega dela ... Težko se je spomniti vsega, kar se je v šolstvu dogajalo zadnjih 40 let. Ves čas je ostalo isto »le« to, da smo delali z učenci, ki so bili ne glede na čas oziroma obdobje veseli, nagajivi, vedoželjni, ustvarjalni ... takšni pač, kot otroci so. In jaz sem jih imela zelo rada, vsakega posebej, vsak je bil zame individuum, ki ga je bilo potrebno sprejemati z vsemi lastnostmi in sposobnostmi (slednjih ima čisto vsak nekaj), predvsem pa spoštovati, ga nekaj naučiti in ga pripraviti na življenje oziroma mu pokazati prave poti do uresničitve lastnih ciljev. Z veseljem sem izvajala aktivnosti, ki so učence spodbujali k zahtevnejšim miselnim procesom, saj vsi učitelji vemo, da je naša naloga bila in bo učencem omogočiti, da usvojijo sistem dejstev in posplošitev, ki izhajajo iz učnih vsebin in da pridobijo čim več znanja. Pridobivali so ga na različne načine, tudi z nastopi na različnih in kar odmevnih prireditvah znotraj in zunaj šole, s koncerti pevskih zborov, pripravljanjem razstav ... Da smo kot šola bili uspešni, gre prav gotovo velika zahvala delovnemu in ustvarjalnemu kolektivu in ravnatelju oziroma ravnateljicama, ki so šolo v tem času vodili. Bili smo kolektiv, odprt za novosti, kolektiv s pozitivno samopodobo, proaktivni in upam, da tudi pravični. V čast in ponos mi je bilo delati na Olgici, na katero imam čudovite spomine – na vedno zanimive in iskrive učence, na kolegice in kolege oziroma na drage prijateljice in prijatelje.

Naj bo življenje in delo učencev ter vseh zaposlenih na Olgici še dolga leta prijetno, radovedno, raziskujoče ter polno zanimivih, koristnih in uporabnih vsebin.

Vida Grdiša, upokojena učiteljica razrednega pouka

Enostavno moram reči, da so moji spomini na Olgivo Lepi, vse od začetkov poučevanja l. 1979, do odhoda v pokoj l. 2010.

Spominim se, kako zagnano smo vsi člani kolektiva pripravljali šolske prostore, da bi bili čim bolj prijazni učencem, ki so k nam k izjemu prvega razreda prihajali iz dveh različnih šol.

Nikoli ne bom pozabila, da mi je bilo že prvo šolsko leto dodeljeno razredništvo v osmem razredu. Izjazen, kako se bom ujel učenci, stariši glede na to, da smo bili prvo in zadnje leto skupaj, je bila popolnoma odveč. Šolsko leto je minilo brez težav. Naloge razredničarke pa sem opravljala vsekozi, do dveh let pred upokojitvijo.

Z veseljem in nostalgijo se spominjam številnih generacij, ki sem jih poučevala geografijo in zgodovino, vsaka je bila posebna in je pustila svoj pečat.

V mislih imam številna tekmovanja, ki smo se jih udeleževali in dosegli, ki so bili rezultat našega dela (radijski kviz Umko, kviz Mladost v pesmi, besedi in spretnosti, tekmovanje v znanju in poznavanju zgodovine Tito-revolucija-mir...) Spominim se številnih projektov, ki smo jih izvajali, mednarodnih srečanj, strokovnih diskurzij, družbenj, novosti, kot na primer, da smo bili prva šola, ki je kmnila Šolski zvonec l. 1992/1993.

Spominim se naših nepozabnih valov. Vsaka generacija se je na svojstven, edinstven način poslovila od osnovne šole. Načena zadolžitev, ki smo jo dobili, nam ni bila težka. Bil v dobrih letih smo vedno opravili. Je pa res, da so to bili drugačni časi. Ob vsem tem pa je bilo zelo pomembno graditi tudi demokratične odnose med vsemi zaposlenimi na šoli.

Danes mi je največje zadovoljstvo srečevanje z bivšimi učenci na različnih obletnicah in obujnih spominov. Njihova mnenja o tem, da je bila Olgiva dobra, prijazna šola, ki jim je veliko dala, so enotna.

Klsem, da smo bili takini tudi učitelji, ki smo jih poučevali,

Marija Belšak

Marija Belšak, upokojena učiteljica geografije

Zapisali smo ...

LITERARNI PRISPEVKI UČENCEV

PONOSEN SEM NA SVOJO ŠOLO

Olgica 40 let praznuje,
na Prešernovi ulici kraljuje.
Učenci v njej znanje dobimo,
zato se šolskih dni veselimo.

Se pridno učimo, rešimo vse,
kar zadano nam je.

Testi, naloge ...
So že rešene vse na(d)loge.
Olgičarji kuharji smo pravi,
tudi detektivi – v naravi.

Matematika, geometrija:
nastala je simetrija.
Slovenščina, nemščina in angleščina
jeziki različni so,
še dobro, da nam težav ne povzročajo.
Slovenščina pa naš materni jezik za vedno bo.

Ravnateljica, učitelji prijazni so prav vsi,
tako se vsakemu učencu v naši šoli zdi.
Zato naša šola Olgica najboljša je,
saj učenci tukaj imamo prav vse.

Patrik Desku, 6. a

OLGICA

Olgica najboljša šola je,
ker tam imam prijatelje
in vedno prijazne učitelje.

Zjutraj se z veseljem prebudim,
se oblečem in v šolo pohitim,
saj se s sošolci novega znanja veselim.

Moja najljubša učiteljica je Sanja,
ker domov prinesem veliko znanja
za naša nadaljnja življenjska potovanja.

Tjaša Krajnc, 3. a

VSE NAJBOLJŠE OLGICA

Vse najboljše Olgica,
želimo ti iz srca.
V tebi se veliko otrok je spoznalo
in v prijateljske zveze se podalo.

Čeprav se nam vsak dan ne ljubi iti v učilnice tvoje,
smo srečni, da srečamo sošolce svoje.

Ko šolski zvonec zazvoni,
smo najsrečnejši mi,
saj v jedilnico oddrvimo vsi,
kjer po dobri malici diši.

V tebi vladajo pravila,
kljub temu si učencem tudi kdaj kaj oprostila.

Čeprav si stara in učena,
ne zamenja te šola nobena!
Zato ponosni smo vsi,
da tvoji učenci smo mi!

Klara Gabrovec in Neža Gašparič, 6. b

PONOSNI SVA NA SVOJO ŠOLO OLGICO

Radi imava svojo šolo, ker imava tukaj veliko dobrih prijateljev. Na šoli imamo veliko dobrih učiteljev, ki so prijazni in nas veliko naučijo. Imamo precej »navadnih« učilnic in gospodinjsko, tehniško, likovno ter računalniško učilnico. V učilnicah imamo ustrezne interaktivne pripomočke, ki jih potrebujemo pri delu. V šoli sta tudi dve telovadnici, manjša in večja. Domače naloge lahko delamo v knjižnici, tam si lahko pomagamo z računalnikom. Pri matematiki se učimo poštevanko ter seštevanje in odštevanje. Pri slovenščini se učimo slovnico, pravopisna pravila in pisanje daljših besedil. Angleščino se hitro naučimo, saj lahko po spletu drvimo. Radi sva pri naravoslovju, saj tam delamo poskuse. Na šoli imamo tudi veliko različnih dejavnosti kot so: pospeši svoj utrip, pevski zbor, šolske novinarje, Olgica TV in še mnogo drugih. Letos naša šola praznuje 40 let svojega obstoja. Vse najboljše, OLGICA!

Nia Bračič in Maša Salemovič, 6. a

PONOSNA OLGIČARKA

Za menoj je devet lepih osnovnošolskih let preživetih na Olgici. Ko se ozrem nazaj, me preveva občutek, da so ta leta prehitro minila.

Ob omembi Olgice najprej pomislim na svoj prvi šolski dan. Ta dan je bil zame nekaj posebnega, nekaj novega, nekaj nepozabnega. Postala sem "velika", prvič sem pres-topila šolski prag, spoznala svojo prvo razredničarko Barbaro in svoje nove sošolce, sedaj zelo dobre prijatelje. Sprva se mi je zdelo vse tako veliko, strašljivo. Ko sem vstopila v svojo matično učilnico, pa sem dobila občutek topline, domačnosti. Tega dne smo prvošolčki dobili rumene rutice, knjige z naslovom Abeceda in postali del Olgičine zgodbe. Takrat so se mi zdeli devetošolci tako odrasli in veliki, nisem si predstavljala, kako je biti v njihovi koži in nikoli si ne bi mislila, da bodo moja leta na Olgici tako hitro minila.

Najbolj mi bodo ostale v spominu seveda naše norčije in potegavščine, ki smo jih ušpičili. Pa šole v naravi so bile zame zakon. V tretjem in četrtem razredu smo preživel teden na Pohorju. To je bilo zame nekaj povsem novega, saj še nikoli prej nisem bila dalj časa zdoma brez staršev; vendar je bilo odlično. Vedno se bom spominjala naših večernih čvekov, ko bi morale že zdavnaj spati, a je bilo še toliko za povedati. Pa v petem razredu Krajnska Gora, v šestem smučanje na Rogli, pa športni, kulturni in tehniški dnevi ... Brez tega res ne bi bilo zanimive šole. Vsi smo se najbolj veselili jezikovne ekskurzije v London, ki je bila nepozabna; polet z letalom, London Eye, Big Ben ... Skratka, popolno.

Joj, še odmori! Odmori na Olgici so vedno razigrani in včasih tudi malo podivjani. Ko čakaš v vrsti za malico ali kosilo, se ti zdi, da čakaš že celo večnost, zato jo je treba včasih popihati mimo vrste. Najbolj glasno pa postane, ko zazvoni šolski zvonec in naznani konec zadnje ure pouka, ko se nam vsem nekam mudi, nekaterim na kakav v knjižnico, drugim v glasbeno, na šport, na ... Res noro.

Ne smem pa pozabiti tudi na "resno" šolo, pouk. Na vse naše razredničarke, ki so nas lepo sprejele, s katerimi smo se odlično razumeli in so nam bile kot druge mame. No, imeli smo tudi nadomestnega očeta, ki je bil še posebej »cool«. Mislim, da se na Olgici res marsikaj naučiš, da ti je dobra popotnica za naprej, če jo le želiš izkoristiti. Učitelji so nam podajali znanje na nam bolj ali manj razumljiv način, nas znali vzpodbujati, pohvaliti – včasih tudi pograjati, nas razumeli tudi takrat, ko nas skoraj ni bilo mogoče razumeti, bili z nami potrpežljivi, le tu in tam je padel kakšen opomin, brez katerega pa tako ali tako ne gre. Prislужili smo si tudi kakšen vpis za starše zaradi klepetanja in pregovarjanja. A smo tudi priden in delaven razred, seveda, ko se nam da.

Nekje v šestem razredu smo se kot razred zelo povezali. Resnično si boljših sošolcev ne bi mogla želeti, zato bo tudi junijsko slovo precej boleče.

Še vedno ne morem verjeti, da se moja zgodba na Olgici končuje. V tem šolskem letu je naša Olgica dopolnila že celih 40 let. Na naši šoli je vzdušje vedno pozitivno, družba na šoli je izvrstna. Učitelji so vsi po vrsti, vključno z ravnateljico, razumevajoči in vedno pripravljeni pomagati. Učenci in učitelji smo se v teh letih zelo povezali. Ponosna sem, da sem oziroma bom del Olgičine zgodbe, saj sem na Olgici pridobila veliko znanja za življenje in nerazdružljivih prijateljstev.

Mislilim, da me bo spomin na Olgico, našo šolo, spremljal vse življenje. To bo poglavje v moji knjigi življenja, ki se ga bom zagotovo pogosto spominjala. Prepričana sem, da bo tudi lepa popotnica za naslednja poglavja mojega življenja.

Stina Lah, 9. a

PONOSNI SVA NA OLGICO

Ponosni sva na Olgico,
saj že 40 let ima,
vsako leto se nova generacija
z učitelji igra.

Učenci po šoli hitimo,
se srečanja z učitelji veselimo.

V računalnici novo tehnologijo spoznamo,
v knjižnici pa najnovejše knjige za branje imamo.

Športa se vselej radi udeležimo,
saj smo veseli,
ko kak pokal osvojimo.
Zato Olgičarji odlični smo mi,
dajmo Olgica,
zmaguj z nami še naprej ti!

Selina Murko in Vita Bezdrob, 6. a

Odlični uspehi OŠ Olge Meglič

OŠ Olge Meglič

Olgičarji že več let sodeluje pri programu Varno na kolesu, kjer otroci prek zanimivih in poučnih nalog spoznavajo pomen varnosti v prometu in trajnostne mobilnosti.

Letos so osvojili drugo mesto tako v sklopu razpisa B, v katerem so lahko sodelovali vsi učenci od 1. do 9. razreda, kot tudi med šolami, ki so opravljale naloge v obeh razpisih. Ptujski učenci so opravičili zanimiv in kreativen predlog kolesarskega izleta, tako uvrstili na

petek • 5. junija 2020

Ptuj • Olgičarji uspešna v projektu

Varno na kolesu

Olgičarji so bili v letošnjem šolskem letu vključeni v Varno na kolesu, ki že osmo leto združuje šolarje po vseh občinah PTUJA. Učenci so sodelovali v različnih aktivnostih, ki so jih spodbujale k spoznavanju in utrjevanju prometne varnosti ter se zavzemale za celovito razumevanje prometne varnosti.

Varnost OŠ Olge Meglič so letos osvojili štirinast nagrad v okviru Varnosti na kolesu, mentorica je bila učiteljica Maja Stenec.

Letos so bili učenci OŠ Olge Meglič še posebej aktivni, saj so sodelovali vsi učenci šole, in to v pravi vsebini (razpis A, A+B in B). Organizirali so še kolesarski izlet v Maribor, ki je bil namenjen spoznavanju in utrjevanju prometne varnosti. Učenci so pripravili predlog za kolesarski izlet v občini Ptuj, katerega so nato predstavili na občinski svet. Izdelali so celo družbeno igro za učence, ki vsebuje prometne pravila ter vse od septembra do aprila aktivno kolesarjenje. Zbirali so prevožene kilometre.

Še posebej ponosni so na letošnjo visoko uvrstitev, saj so kar tri nagrade. V sklopu razpisa B (sodelujejo lahko vsi učenci od 9. razreda) so prejeli kolo in pet kolesarskih čelad, v okviru A+B (pripravljajo celotna šola) so prejeli nagrado v vrednosti 200 evrov, prav tako pa so osvojili nagrado 200 evrov in pet kolo (čelad v vrednosti posameznih nalog za predlog kolesarskega izleta) občini Ptuj.

Prejete nagrade so učence dodatno motivirale za kolesarjenje varnostno-prometno pravilno ter s tem skrb za trajnostno mobilnost. Učenci so še zaskrbljeni, da se še vedno navih izjavljajo, da se ne držijo prometnih pravil.

ročila torek • 3. februarja 2011

Maribor, Ptuj • Energetska sanacija OŠ Olge Meglič

Olgličina vrata učnost bodo restavriral

V šolski delavnici je pri restavratorski učni uri študent in strokovnjakov na Lesarski šoli v Mariboru januarja p tokala predstavitev delovnega projekta Olgličina vrata učnost.

V okviru energetske sanacije so predvidena tudi restavratorska dela vhodnih vrat OŠ Olge Meglič.

Projekt je povezal Lesarsko šolo Maribor oz. njeno Visjo strokovno šolo, MO Ptuj z javnimi službami Ptuj, OŠ Olge Meglič Ptuj in OŠ Olge Meglič Ptuj.

in izstopile številne generacije mladih, zato jih lahko upravičeno imenujemo generacija mladih.

Veselo v Olgici

etošnji, že 36. praznik šole so v OŠ Olge Meglič Ptuj obeležili s prireditvijo pod naslovom Čutim, detam, mislim, moram, sem, ki je bila 27. novembra.

To je tudi tudec nit vsebin, dejavnosti šole, ustvarjanja občinstva med šolskim letom, ki so očarali z glasbenimi in pesniškimi nastopi ter skeci. Nastopili so učenci od prvega do devetega razreda. Med gostilnimi gosti so bili tudi predstavniki pobratene šole iz Koprivnice. Ravnateljica Helena Ocvirk se je v okviru šole zahvalila

šole Olgičarji, in vsem, ki danes delajo v njej. Predstavlja je učne vsebine in dejavnosti ter novosti v šolskem letu 2014/2015. Zahvalila pa se je za strpnost staršev, zaposlenim, saj je energetska sanacija šole projekt, ki je bil mogoč. Veseli so, da je do nje končno prišla.

petek • 5. junija

Ptuj • Energetska sanacija OŠ Olge Meglič končana

Izjemna pridobitev za šolo

Leto šolsko leto je bilo za Osnovno šolo Olge Meglič izjemno pomembno. Energetska sanacija je bila vredna več kot 620 tisoč evrov.

Delo na OŠ Olge Meglič so se začeli avgusta lani, končala pa aprila letos. Celotna investicija je vredna 623.901 evrov, izločeno pa 242.019 evrov, ostalo je bilo krmo iz proračuna MO Ptuj. Glavni izvajalec gradbeno-obravnalskih in instalaterskih del je bila podjetje Javne službe Ptuj. Namen energetske sanacije šole je zmanjšanje porabe energije v objektu ter zagotavljanje dobrih delovnih pogojev za učence in zaposlene. Investicija je bila uspešna, saj je bila šola po izvedbi področja na starem delu šole in izločena na fasadi, je na svetovni prelovi ob zaključku obnove delala ravnateljica OŠ Olge Meglič Helena Ocvirk, dodala je, da so v okviru energetske sanacije izvedli sebnost in zamenjavo stropne obziranja v skladu s kulturno-ovarnostnimi pogoji.

Ker je šola v Regiju kulturne dediščine Slovenije evencina kot nepremična kulturna spomeniška in kulturna dediščina, so se dela izvajala v skladu s kulturno-ovarnostnimi pogoji. Kadar govorimo o stavbi, ki je kulturna dediščina, se ne moremo znebiti odgovornosti, da jo ohranimo in jo uporabimo v korist celotne občine.

Ravnateljica OŠ Olge Meglič Helena Ocvirk in župan MO Ptuj Miran Čar sta na slavnostnem odprtju sinolično prenovljenega trasa. Otroci so pripravili letni koncert, na katerem nastopajo trije solisti zbori.

petek • 13. maja 2011

Od tod in tam

Ptuj • Dan Evrope z evropsko poslanko

Ptuj • Muzikal Poetovio

Nepozaben muzikal ptujskih osnovnošolcev

80 učencev Osnovne šole Olge Meglič je z izjemnim muzikalom Poetovio občinstvo popeljalo v obdobje pred 1950 leti. Pogled v zgodovino na ta posebni, poučni in zabavni način je požel bučen aplavz in stoječe ovacije nabito polnega dvorišča minoritskega samostana.

Tako kot leto 69, ko je rimsko mesto Poetovia dobilo svoje ime, se bo tudi letošnji istoimenski muzikal gotovo vpisal v zgodovino Ptuja. Leto dni priprav in vaj je obrodilo sadove. Skoraj že profesionalno pripravljen muzikal je letošnja zaključna prireditev šole, obenem pa poklon mestu ob praznovanju 1950. obletnice prve omembe Ptuja v pisnih virih.

Bogato zgodovino, ki so jo šolarji raziskovali s pomočjo društva Poetovio LXIX - društvo za rimsko zgodovino in kulturo Ptuj, na čelu katerega je predsednik Andrej Klascinc, so šolarji predstava

petek • 29. novembra 2019

uj • Mini županja Sara Desku

Nuška Gajšek predala posle

Vodenje ptujske občine je v sredo minuli teden prevzela mini županja MO Ptuj Sara Desku. Dan je potekal funkciji primerno, preverila je, kako potekajo dela na ptujski tržnici, s čim, kako so zadovoljni obrtniki v mestu, ni pa pozabila na tiste, ki so jo izvolili.

Vodenje Mestne občine Ptuj je v sredo za en dan prevzela novomejska mini županja Sara Desku. Nuška Gajšek ji je namreč simbolično predala dneve posle. Skupaj sta si ogledali, kako potekajo dela na mestni tržnici, se podali po mestu, spregovorili s Ptujčani ... Deskujeva je županjo predstavila

Muzikal spet stoječe ovacije

nabito polni veliki dvorani ptujskega dominikanskega doma so učenci Osnovne šole Olge Meglič svoje someščane popeljali v svet Rimskega cesarstva pred 1950 leti. Po predstavi so uprizorili junija letošnje obletnice Ptuj. Vabili preteklo šolsko leto, tudi kakšno soboto. Kot pravi ravnateljica Helena Ocvrk, so učenci s plesom, igro, petjem in vložki

Zgodbe našega mesta v izložbah

Jasmina Krajnc

Razstava ptujskih osnovnošolcev v izložbah v starem mestnem jedru bo na ogled do septembra.

1950. obletnice prve pisne omembe Ptuj. MO Ptuj odločili, da

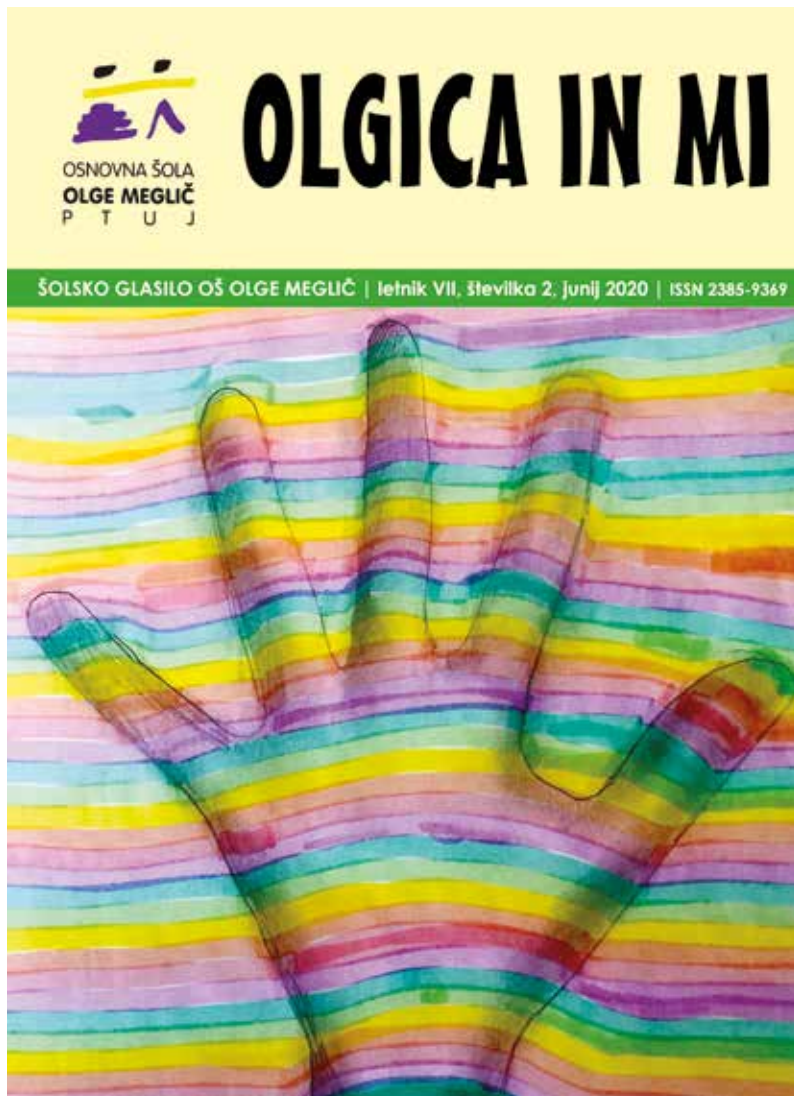

Olgičini glasniki ...

IZDAJATELJSKA DEJAVNOST ŠOLE

OLGICA IN MI

V šolskem letu 2013/2014 je, po nekajletnem premoru brez šolskega glasila, zaživelo novo glasilo, ki smo ga poimenovali Olgica in mi. Vsako šolsko leto lahko tako v dveh številkah, in sicer ob koncu vsakega ocenjevalnega obdobja, najdete prispevke o dogodkih na naši šoli, o dosežkih naših učencev, intervjuje z znanimi Olgičarji, križanke in literarne ter likovne izdelke učencev. Glasilo Olgica in mi nam tako ponuja lep kronološki prikaz življenja in dela na šoli v posameznem šolskem letu.

MOJA PRAVLJICA

Pravljice so tiste, po katerih posega največ bralcev, od najmlajšega pa vse do tistega v pozni starosti, zato se je v šolskem letu 2012/2013 v šolski knjižnici Olgice rodila ideja o nastanku spletne knjige Moja pravljica. Namen projekta je, da učenci ustvarijo svojo lastno pravljico, ki je objavljena v skupni knjigi na šolski spletni strani. Že prvo leto se je odzvalo veliko število mladih literarnih ustvarjalcev naše šole, katerih dela spremljajo še likovni izdelki naših učencev. Lahko bi rekli, da gre za medgeneracijski projekt, saj se v ustvarjanje nemalokrat vključujejo tudi starši. Izdaja spletne knjige Moja pravljica je postala vsakoletna stalnica. Danes se lahko pohvalimo že z osmimi knjigami. Vsaka od njih je svojevrstna in enkratna.

PRVI KORAKI

Prvi koraki so pesniška zbirka naših učencev, ki je letos izšla že 26-ič. Začela je izhajati leta 1994. Sodelujejo vsi učenci od 1. do 9. razreda, ki se želijo pesniško udeleževati oz. napišejo pesmi različnih vsebin in na različne teme. V glavnem, to so naši mali "Prešerni". Zbirko popestrijo tudi likovni izdelki naših učencev. Izdamo pa jo vedno ob slovenskem kulturnem prazniku na prireditvi v začetku februarja. Vsak učenec, ki je prispeval pesem ali likovni izdelek, prejme svoj izvod.

